

ВЛАДА НЕ ЧУЄ ЧОРНОБИЛЬЦІВ! 3

№ 16 (582) 21 квітня 2011 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

КОНФЛІКТ

**ЄВПАТОРІЙСЬКА ВЛАДА
НАМАГАЄТЬСЯ ВІДБРАТИ
ПЛЯЖ У... ХВОРИХ ДІТЕЙ**

12

СПЕЦВИПУСК

ЖИТТЯ ПІСЛЯ «СМЕРТІ»

**ЧИМ ЖИВЕ ЧОРНОБИЛЬСЬКА ЗОНА СЬОГОДНІ –
У РЕПОРТАЖІ НАШИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ НАЖИВО**

8

6 БЮДЖЕТНИКИ Б'ЮТЬ ЧОЛОМ

7 МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА ДОСВІД ПЕРЕСІЧНОЇ ПЕРВИНКИ З КНЕУ

10 МІСІЯ ПРОФСПІЛОК 15,5 МЛН КРБ МАТДОПОМОГИ НАДАЛИ ПРОФСПІЛКИ У 1986-МУ

14 ПИСАНКА АРХІТЕКТУРНА!

НАС ПІДТРИМУЮТЬ

ТЕЛЕГРАММА

Всеобщая конфедерация профсоюзов, объединяющая в своих рядах около 50 млн членов профсоюзов, выражает свою солидарность и братскую поддержку справедливых требований Федерации профсоюзов Украины и «Союза Чернобыль Украины» в связи с внесением на рассмотрение парламента Украины законопроекта № 7562 от 14.01.2011 «О гарантиях государства по выполнению решений суда», существенно ограничивающего социальные права «ликвидаторов» и пострадавших от чернобыльской катастрофы. Прискорбно, что такая законодательная инициатива исполнительной власти внесена в преддверии 25-летия этой техногенной и социальной катастрофы, когда мировое сообщество ищет пути возрождения загрязненных территорий и помощи пострадавшим людям. Надеемся, что активный протест украинских профсоюзов, общественных организаций «чернобыльцев» будет услышан властью, прежде всего – народными депутатами Украины, и действующие социальные гарантии пострадавшим гражданам Украины будут сохранены на надлежащем уровне.

Генеральный секретарь ВКП

В. П. ЩЕРБАКОВ

Незабаром у зоні відчуження буде власний меморіальний комплекс, але доцільність його зведення саме в цьому місці лишається питанням.

МЕМОРІАЛЬНИЙ КОМПЛЕКС СЕРЕД РАДІАЦІЇ

Увага: небезпечна зона – саме за такою табличкою на шлагбаумі в закритій зоні Чорнобиля сьогодні активно ведеться будівництво меморіального комплексу, що носить назву «Зірка Полин». Його автором є Анатолій Гайдамака, народний художник України, лауреат Державної премії ім. Шевченка, заслужений діяч мистецтв України. Під час нашого перебування в зоні відчуження ми випадково зустріли там Анатолія Васильовича і попросили його розповісти нам про майбутній комплекс. Оскільки тутешнє будівництво в самому розпалі, свої ідеї автор демонстрував нам частково наочно, прогулюючись між уже встановленими експонатами, частково – на папері.

Складається комплекс із кількох частин, серед яких: парк і поштова площа, де вже розташувалося залізне дерево, на якому люди, котрі були змушені залишити свої домівки, розвішуватимуть на гілках ключі від них. Хотілося б, аби всі колишні мешканці – відвідувачі зони відчуження лишали тут свої ключі, так, як колись лишали все, що мали... Це буде дуже символічно, – підкреслив Анатолій Гайдамака. – На площі стоятимуть поштові скриньки, на яких позначені всі села, залишені людьми. Сюди можна буде написати листа з будь-якого куточка України, просто вказавши: м. Чорнобиль, поштова площа – назва села. Приміром, у Копачівці не напишеш, бо там немає нічого, а так буде певний зв'язок, адже час

від часу – на роковини, поминальні дні люди йдуть на батьківщину, тоді й забиратимуть звідси листи. Також неподалік у сквері стоятиме 8-метровий катер, який символізуватиме, що всі ми перебуваємо в одному човні. Ще одна частина комплексу – чорний металевий ангел у масці ліквідатора. Буде тут і пам'ятник усім ліквідаторам. За словами автора, йому не зрозуміло, чому в нас кожен прагне встановити пам'ятник собі – пожежники, міліція. А він хоче зробити один для всіх, і на гранітній плиті викарбувати професії тих, хто перебував тоді в Чорнобильській зоні, навіть журналістів. А от на наше запитання, чи не страшно йому працювати в зоні відчуження, художник відповів: «Я зробив музей Чорнобиля в Києві, експозиції

Чорнобиля в Німеччині, Італії, я цю тему чудово знаю. А сюди приїжджав ще в 90-х роках, збирав матеріали, бував і в Прип'яті, і на самій станції, тож нічого не боюсь».

АННА РЕПІЧ, «ПВ»

На утримання одного депутата виділяється 750 тис. гривень, а на 3 мільйони чорнобыльців – лише 6 млн гривень безкоштовної медичної допомоги, тобто 2 гривні на рік...
Юрій Андреев, президент організації «Союз Чернобыль України»

КОМЕНТАР

ШКОЛИ ЗАКРИТІ. ДЕ ПРАЦЮВАТИ ВЧИТЕЛЯМ?

15 квітня в Донецьку та Макіївці знову пройшли акції протесту проти закриття загальноосвітніх шкіл, а в Горлівці – дитячого будинку «Надія». Чи загрожує це працівникам ліквідованих навчальних закладів безробіттям, – поцікавилась «ПВ» у голови Донецького обкому освіти та науки Асі Горшкової.

– Школи з невеликою кількістю дітей утримувати дорого, і люди це розуміють. Але спрацює психологічний момент: звичка до певних умов життя та небажання їх змінювати, – сказала вона. – Як мати я розумію цих батьків. Та змінити щось ми не в змозі. Для нас, профспілок, на першому плані – працевлаштування педагогів. Добре, що в нашому регіоні давно вироблений і діє такий алгоритм: жодну школу не закрито без узгодження із профспілками, без працевлаштування тих, кого буде вивільнено. Так, усі фахівці пенсійно-

го віку школи № 111 разом зі своїми учнями переходять до школи № 101. І там, і там – українська мова навчання. Так само вирішено ситуацію щодо школи № 121 з російською мовою навчання. У Макіївці, за моєю інформацією, нічого не закривається. Частина вихованців горлівського дитячого будинку «Надія» переведено в обласний інтернат для дітей-сиріт, в якому зроблено капремонт. Усі працівники пенсійного віку цього закладу до 1 липня будуть працевлаштовані.

ОЛЕНА СУХОРУКОВА, «ПВ»

ДО УВАГИ ПРОФАКТИВУ

25 травня 2011 року о 10-й годині у Великій залі Будинку спілок відбудеться друге засідання Ради Федерації профспілок України. У порядку денному розглядатимуться кадрові питання, звіт про комплекс цільових заходів із реалізації програмних резолюцій VI з'їзду ФПУ та питання про постійні комісії Ради ФПУ.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ПЛЕНУМ

ПИЛЬНУЙМО КУЛЬТУРУ НАЦІЇ

19 квітня в Будинку спілок відбувся пленум Профспілки працівників культури, на якому обговорювалися питання реалізації рішення V з'їзду профспілки та VI з'їзду ФПУ, інші актуальні проблеми галузі. Голова ЦК профспілки Людмила Перелігіна в своїй доповіді наголосила, що головним мірилом соціального захисту працівника має бути забезпечення конституційного права людини на гідне життя за рахунок власної праці. Тому профспілка працює над втіленням в життя норм і положень Закону України «Про культуру», відповідних статей закону «Про оплату праці», що стосуються підвищення розміру першого тарифного розряду за ЄТС до рівня законодавчо встановленої мінімальної заробітної плати, тощо.

ГОСТРЕ ПИТАННЯ

НА ЛІКАРНЯНИХ ХОЧУТЬ ЗЕКОНОМИТИ

За ініціативою Міністерства соціальної політики Фонд соціального страхування із тимчасової втрати працездатності має нараховувати лікарняні не по робочих днях, як це відбувається сьогодні, а по календарних, бо інші фонди соціального страхування здійснюють розрахунок саме так, тож необхідно уніфікувати цей принцип. Логіка відомства полягає в тому, що таким чином досягається економія. У Федерації взяли в руки олівець – і виявилось, що дійсно: якщо до нарахування по лікарняних включати календарні дні, то за 3–5 днів сума виплати працівникові буде меншою на 29%, за 8 – на 5%, за 12 – на 16%, за 30 – на 3%. За словами заступника голови

ФПУ Григорія Осового, позицію Федерації буде вироблено після обговорення питання на черговому засіданні СПО. Ще одну можливість зекономити озвучено на міжвідомчій нараді за участю Виконавчої дирекції Фонду із тимчасової втрати працездатності та ФПУ. На думку фахівців фонду, це можливо, якщо усунути умови для зловживання при нарахуванні та виплаті лікарняних, бо сьогодні лікарняний листок можна купити навіть через Інтернет. Запровадження Єдиного електронного реєстру лікарняних листків дозволить уникнути зловживань та зекономити від 400 млн до 1 млрд гривень.

ОЛЕНА СУХОРУКОВА, «ПВ»

ПОТРЕБУЮТЬ ЗАХИСТУ

**ПРОБЛЕМИ
ЗАЛИШАЮТЬСЯ
НЕВИРІШЕНИМИ**

15 квітня 2011 року в Будинку профспілок відбулася прес-конференція для представників центральних і регіональних ЗМІ, присвячена 25-ї річниці з дня чорнобильської трагедії.

Сьогодні під спеціальним медичним спостереженням перебувають кілька мільйонів громадян України. Окремі райони, як і раніше, потребують необхідних великомасштабних захисних заходів, без яких неможлива безпечна життєдіяльність людей, що проживають на забруднених територіях. Представники ФПУ в своїх промовах наголошували на проблемах соціального захисту чорнобильців. За словами заступника Голови ФПУ Сергія Кондрюка, ось уже кілька років поспіль не фінансується житлова програма для чорнобильців, гальмуються інші життєво важливі закони і програми. Проблемою у сфері соціального захисту чорнобильців є недоотримання виплат у відповідних розмірах до мінімальної зарплатної плати, передбачених Законом України «Про статус і соціальний захист громадян». Наслідком є масові

звернення громадян до судів різних інстанцій. Викликають невдоволення у постраждалих і розміри виплат щомісячної допомоги на харчування, встановлені постановою Кабінету Міністрів. На VI з'їзді ФПУ делегати ухвалили звернення до Президента, Кабінету Міністрів та Верховної Ради України із вимогою створити умови для забезпечення встановлених Законом соціальних прав, належного захисту, організації відчуженої допомоги постражданим від чорнобильської катастрофи; забезпечити повну реалізацію державних та регіональних програм ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС; відновити постраждалі райони для повноцінного і безпечного життя людей.

ТЕТЯНА РУБАН,
«ПВ»

ФОТО АНАТОЛІЯ ЛИСЕНКА

ДОПОМОЖЕМО

**БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ
«МЕДИЧНИЙ ЦЕНТР»**

Всеукраїнська громадська організація інвалідів України «Об'єднана» оголошує благодійну акцію «Медичний центр» під гаслом «Допомагаючи іншим – допомагаєш собі!». Мета акції – створення сучасного медичного центру, який надаватиме потерпілим від чорнобильської катастрофи не лише практичну, а й методологічну допомогу. Кошти збиратиме Благодійний фонд «Росток», єдиним засновником якого є ВГОУ «Об'єднана». Для якнайшвидшого досягнення поставленої мети акція щодо залучення коштів провадитиметься і на території інших держав, де та-

кож будуть створені відповідні фонди. Просимо підтримати благодійну акцію «Медичний центр» під гаслом «Допомагаючи іншим – допомагаєш собі!». Реквізити для перерахунку коштів: Отримувач: Благодійний фонд «Росток». Код ЄДРПОУ 33934860; r/p 2600409619001 в АТ «ЕРДЕ БАНК» м. Києва МФО 380667. Призначення платежу: Благодійний внесок для створення медичного центру. Для довідок: телефон-факс 522 22 14; e-mail: interfond@3g.ua http://bfrostok.org.ua/

**«ЧОРНОБИЛЬЦІ! ВЛАДА
НАС НЕ ЧУЄ!»**

Під таким гаслом 17 квітня всеукраїнська громадська організація інвалідів «Союз Чорнобиль України» за підтримки ФПУ провела в Києві масштабну акцію протесту чорнобильців.

Близько 5 тис. учасників пройшли колоною від алеї бульвару Шевченка до Хрещатика, де під стінами Київської міської державної адміністрації провели мітинг, під час якого заявили рішучий протест наступам на свої законні права.

Ситуацію прокоментував Юрій Андреев, президент громадського об'єднання «Союз Чорнобиль України»: «Ми розраховували, що до 25-ї річниці аварії на ЧАЕС нам вдасться суттєво покращити життя чорнобильців. Минулоріч Президент України доручив уряд у бюджеті України на 2011 рік виділити кошти на покращення медичного забезпечення, завершити переселення сімей із дітьми із зони безумовного відселення, відновити програму будівництва житла для інвалідів та повністю завершити в цьому році житлову чергу для сі-

мей, у складі яких є діти-інваліди Чорнобиля. Окрім того, Віктор Янукович дав доручення відновити Програму реабілітації зон чорнобильської катастрофи. Однак уряд відверто проігнорував усі ці доручення. Окрім того, порушуючи Конституцію України, цинічно наполягає на внесенні негативних змін у чинний Закон про соціальний захист чорнобильців, планує вдєстеро скоротити передбачені законом виплати компенсацій та пільг. Вони можуть бути взагалі припинені. Ці антисоціальні дії є геноцидом народу». Саме це стало каталізатором уже третього цьогорічного виходу мітингувальників на вулиці столиці.

«Ми вимагаємо відкриття антиконституційного законопроекту № 7562 від 14.01.2011 «Про гарантії держави щодо виконання рішень суду», негайного поліпшення ме-

дичного, житлового, пенсійного забезпечення чорнобильців, а також невідкладного прийняття Загальнодержавної цільової соціальної програми ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи на 2011–2016 роки», – зазначається в резолюції всеукраїнської протестної демонстрації чорнобильців.

Слід зазначити, що активним учасником акції «Чорнобильці! Влада нас не чує!» виступила Федерація профспілок України. Заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк наголосив: «25 років тому сталася страшна техногенна катастрофа, наслідки якої не оцінені й дотепер. З іншого боку, відбулося те, що інакше як самовідданим патріотизмом не назвеш. Незважаючи на ризик для здоров'я і навіть власного життя, чорнобильці закрили собою що ядерну амбразуру. Постає питання: чи пам'ятає влада тих патріо-

тів України, які поклали не тільки здоров'я, а й власне життя на вівтар заради нашої країни? Чуюмо багато розмов, що забагато чорнобильських пільговиків, що не треба видавати путівки постражданим, а інвалідам – візки. Пенсії, які виплачуються чорнобильцям, роблять їхнє життя злидненным. Ці люди потребують ліків, спеціального харчування. Але, на превеликий жаль, влада не спромоглася сказати чесно, що вона не готова компенсувати всі ті втрати, які понесли люди, рятуючи нас. Федерація профспілок України виступає проти будь-яких спроб обмеження прав чорнобильців. Ми неодноразово подавали відповідні законопроекти до Верховної Ради, категорично протестували проти просування чергових реформ зі скорочення пільг. ФПУ пліч-о-пліч з людьми, які особисто брали участь у чорнобильських подіях та висловили своє тверде «ні» спробам паплюжити патріотизм і нехтувати здоров'ям людей. Тому й звертаємось до керівництва держави з вимогою повернутись обличчям до героїв Чорнобиля».

У країні, де не поважається патріотизм, немає майбутнього. ФПУ висловила своє тверде «ні» спробам нехтувати здоров'ям людей. Тому й звертаємось до керівництва держави з вимогою повернутись обличчям до героїв Чорнобиля.

СЕРГІЙ КОНДРЮК,
ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ ФПУ

ОЛЕНА ОВЕРЧУК,
«ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

КРОКИ ДО КОНСОЛІДАЦІЇ ПРОФСПІЛКОВОГО РУХУ

13 квітня у Будинку спілок відбулася робоча зустріч Голови Федерації профспілок України Василя Хара з представниками Американського центру міжнародної солідарності трудящих (Центр Солідарності) – директором із країн Європи та Азії Тімом Райеном і директором української програми Робертом Пайковські. Подаємо виступ Голови ФПУ на зустрічі (зі скороченнями).

ПРО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНУ СИТУАЦІЮ

Останніми роками помітно поживався і виїшов на якісно новий рівень соціальний діалог. І нині ФПУ посідає цілком гідне місце в соціально-економічному устрої нашої держави. Ми добилися того, що представник від ФПУ бере участь у всіх без винятку засіданнях Кабінету Міністрів України. Це дозволяє ще до прийняття управлінських рішень і внесення до парламенту законопроектів взяти участь у їх обговоренні, окреслити свою позицію стосовно змісту цих документів. Нам удається зняти з розгляду не зовсім справедливі щодо найбільш незахищених верств населення проекти рішень.

Після довгих дебатів ми підписали Генеральну угоду на новий термін, в якій, незважаючи на кризовий стан нашої економіки, передбачені заходи щодо поліпшення соціального захисту трудящих. Необхідно визнати, що вимоги профспілок до уряду економічно обґрунтовані і реалістичні. З усією впевненістю можемо сказати, що на сьогодні ФПУ не може достатньо позитивно оцінити діяльність нинішнього складу Кабінету Міністрів. За рік своєї роботи Кабмін повинен був зробити в кілька разів більше, ніж зробив насправді. Профспілки фактично вже перейшли на рівень конструктивної опозиції до уряду.

Найбільша проблема в нашій співпраці з Кабміном – це невиконання урядовою стороною своїх зобов'язань за Генугодою – зокрема, встановлення тарифу першого розряду за-

робітної плати працівникам бюджетної сфери. Сьогодні тариф першого розряду нижчий за рівень мінімальної зарплати, що по суті є порушенням закону. Спочатку профспілки погодилися з такою ситуацією, оскільки нам було обіцяно за результатами першого кварталу поточного року довести цей показник до рівня мінімальної зарплати. На жаль, уряд не зробив цього. Ми змушені були провести попереджувальні акції протесту. Завдяки нашим акціям Кабмін вирішив підвищити зарплати бюджетникам на 20% з 1 вересня ц. р.

Ще один конфлікт виник на ґрунті законопроекту про пенсійну реформу. По-перше, документ був внесений на розгляд до Верховної Ради без погодження із соціал-партнерами, як того вимагає Генугода. По-друге, те, що пропонується в цьому законопроекті, не має нічого спільного з реформуванням. Якби він був прийнятий депутатами, ситуація з пенсійним забезпеченням значно погіршилася б і для нинішніх пенсіонерів, і для тих, хто вийде на пенсію через 5-10 років. Але найуразливіше питання в цьому законопроекті – норма про підвищення пенсійного віку для жінок. Причому, прихильники цього заходу, посилаючись на європейську практику, забувають, що рівень життя у нас і там різниться.

На сьогоднішній день існує велика проблема з на-

6-9%

складає частка заробітної плати в собівартості продукції в Україні і є найнижчою у Європі.

ПРО ПЕНСІЙНУ РЕФОРМУ

ФПУ не виступає категорично проти підвищення пенсійного віку будь-коли. У перспективі в Україні доведеться застосувати цей захід, як і в інших цивілізованих країнах. Це пов'язане з катастрофічною демографічною ситуацією в країні, проте, до моменту підвищення пенсійного віку слід використати всі можливі ресурси для поповнення Пенсійного фонду. Коли всі можливі методи будуть вичерпані, профспілки готові обговорювати питання підвищення пенсійного віку як для жінок, так і чоловіків. Саме завдяки наполегливій позиції ФПУ знято з розгляду законопроект про пенсійну реформу, і МВФ, з яким нині склалися доволі напружені стосунки, все ж погодився на перенесення термінів ухвалення пенсійного законодавства.

повненням Пенсійного фонду України. Але обумовлена вона насамперед тим, що існують лише два основні джерела його поповнення: нарахування на фонд оплати праці та відрахування із заробітної плати працівників. Щоб ліквідувати дефіцит ПФ, профспілки запропонували абсолютну чіткий механізм, який повністю узгоджується з відповідною програмою ООН, що реалізується на території всієї Європи, в тому числі в Україні.

Наші пропозиції полягають у наступному: спочатку необхідно відновити робочі місця, які було втрачено через втрату однієї третини обсягів промислового виробництва. Це сприятиме збільшенню фонду оплати праці, а отже, з'явиться джерело додаткових відрахувань до ПФ. Ще один захід – виведення економіки з тіні. Фахівці стверджують, що в Україні 50% економіки перебуває в тіні. З урахуванням того, що фонд оплати праці, приміром, у промисловості становить понад 200 млрд грн, то в разі виходу економіки з тіні ми отримуємо додатково 100 млрд до фонду оплати праці. А це 35 млрд відрахувань у Пенсійний та інші фонди. До речі, якщо б жінкам підвищили пенсійний вік, додатково отримали б не більше 500 млн грн. Ще один механізм – підвищення зарплати.

Уперше за всю 20-річну історію свого існування Федерація профспілок України повністю підтримала програму Президента.

ження та приносять користь. А є профспілки, лідери яких забули, як виглядають очі рядового члена. Та життя є життя. Їх обирають люди. Ми повинні зважати на тих, хто обраний.

Проти Федерації профспілок два з половиною роки велася рейдерська війна. Щоб роздирти ФПУ й заволодіти нею як юридичною особою з метою наблизитися до її власності. Ми цю війну виграли.

Завдяки проведеній роботі значно підвищився авторитет ФПУ, яка посіла гідне місце в суспільно-політичній системі країни. Це консолідувало членські організації Федерації профспілок України. І VI з'їзд ФПУ це з особливою яскравістю продемонстрував. 99% голосів присутніх у залі делегатів на виборах Голови ФПУ було віддано за мою кандидатуру. Не тому, що мене всі беззастрешно підтримують, а тому що реалії такі, що люди зробили свідомий вибір на користь змінення ФПУ як організації, щоб захистити її надалі від можливих нападів, які, на жаль, все ще тривають.

VI з'їзд ухвалив дуже важливі документи. Серед них 7 програмних резолюцій, на основі яких наразі розробляються цільові комплексні програми діяльності нашої організації.

Підсумовуючи вищевикладене, хочу сказати, що нам, на жаль, не вдалося реалізувати всі наші плани, проте, ми й не сподівалися, що все буде дуже просто.

Своїм опонентам і колегам, які знаходяться при владі, я пояснюю: природою є ситуація, коли влада, бізнес і профспілки – опоненти, перебувають в опозиції один до одного. Але, на щастя, в мене є надійний козир: це програма Президента України В. Януковича. Вона співзвучна тим цілям і завданням, які висував перед собою профспілковий рух України. ФПУ тримає на контролі реалізацію програми Глави держави і критикує Кабмін за нездатність ефективно й результативно реалізувати програму Президента.

ного діалогу, підписання Генугоди. Були встановлені певні правила, створена Мандатна комісія, яку очолює профспілковий лідер, що не входить до ФПУ. Усі бажані ввійти до складу нового СПО проходили дуже просту процедуру. Перше: їм необхідно було продемонструвати, що до складу їхньої організації дійсно входять члени профспілки. Нагадаю, що відповідно до закону, членом профспілки є той, хто визнає статут профорганізації і сплачує членські внески. Друге: необхідно було продемонструвати свою мережу, тобто наявність первинок на підприємствах, в установах. І третє: потрібно було показати колективні договори, які є, по суті, статутом на кожному підприємстві і метою діяльності будь-якої первинки.

Усі без винятку членські організації, що входять до складу ФПУ, пройшли цю процедуру. Переважна більшість профорганізацій і об'єднань, що не входять до складу Федерації, також пройшли цю процедуру.

ПРО РОЗВИТОК ПРОФРУХУ

За останній рік нам удалося зробити дуже значний крок до консолідації й очищення профспілкового руху. Ми сформували Спільний представницький орган профспілок для ведення переговорів, соціаль-

ПРО ФПУ І ВНУТРІШНЬО-СПІЛКОВЕ ЖИТТЯ

Тут ситуація непростя. У нас є профспілки, що працюють на повне наванта-

Як, на Вашу думку, має вчинити Україна –

вступити до Митного союзу із Росією чи об'єднуватися з Європою? Яку позицію займає ФПУ в цьому питанні?

– Це складне питання, тому що співпраця – це спроба користуватися спільними ринками. В Україні розвиваються такі високоінтелектуальні галузі, як ракетобудування, авіабудування, кораблебудування, товари яких за якістю і ціною можуть задовольнити всіх: і європейців, і американців. Але за українськими товарами ніхто в черзі не стоїть і ніхто на світових ринках не поспішає їх купувати, тому що конкуренція – колосальна. Європу, крім української сировини, мало що цікавить. Але ми не можемо залишитися сировинною країною. Аби вийти на виробництво конкурентоспроможної продукції, потрібно вкласти великі кошти в реформування економіки. Зовнішні інвестиції не вистачає, треба заробляти самим. Тим часом поки ми можемо випускати лише низькотехнологічну продукцію і продавати її країнам СНД, насамперед Росії. Тому вибір у нас невеликий, хоча всім хочеться співпрацювати з Європою, не маючи кордонів. Але для цього нам спершу потрібно підняти до європейського рівня і економіку, і зарплату, й соціальне забезпечення трудящих, і культуру тощо.

– У січні Президент України В. Янукович підписав закон про соціальний діалог. Конфедерація незалежних профспілок України звернулася у МОП зі скаргою на цей закон. Зокрема, є претензії до критеріїв репрезентативності профспілок. Яке, на Вашу думку, рішення має прийняти МОП із цього приводу?

– Щодо закону про соціальний діалог, то він повністю відповідає вимогам Конвенцій МОП. Перед його ухваленням ми провели кілька круглих столів, у тому числі за участю експертів МОП, рекомендації яких увійшли до закону.

Друге. Закон не встановлює право на ведення або неведення соціального діалогу. Якщо організація претендує на ведення соціального діалогу певного рівня, то вона зобов'язана відповідати цьому рівню. Первинна профорганізація не може вести соціальний діалог із Кабінетом Міністрів, вона має вести переговори на виробничому рівні. Тому і розроблено анкету, за даними якої можна визначити, чи відповідає організація заявленому рівню. Якщо

ні – є можливість підтягнутися. Або об'єктивно відповідати тому рівню, на якому ти перебуваєш. У цьому і полягає основна мета закону – визначити, хто є хто в профспілковому русі.

– На якій стадії розроблення нині перебуває новий Трудовий кодекс?

– Шкода, що Трудовий кодекс опинився в такій ситуації. Закон гарний, але за нинішніх обставин його можуть погіршити у відношенні до найманого працівника. Щодо критики законопроекту з боку таких, як М. Волинець та інших лідерів так званих незалежних профспілок, можемо сказати лише одне: чому вони не розповідають, що конкретно корисного вони зробили для спільчан, яких об'єднують очолювані ними організації? От, приміром, М. Волинець стверджує, що В. Хара хоче встановити 48-годинний робочий тиждень. Насправді законодавчо у нас встановлено 40-годинний робочий тиждень: п'ятиденний робочий тиждень із двома вихідними. Але не всі галузі, не всі спеціальності, не в усі пори року підпадають під цю норму. Приміром, улітку селянин збирає протягом двох тижнів урожай. Він же не може 8 годин відпрацювати, залишити комбайн і піти. У будь-який час може піти дощ і пропаде урожай, який він збирає. Люди, які працюють за вахтовим методом, охоронці, водії-далекобійники та інші не підпадають під стандартні схеми і правила. До речі, згідно з чинним законодавством у нас не обмежується тривалість робочого дня, а ТК установлює: можна зробити робочий день довше 8 годин, але не більше 12. Причому по 12 годин дозволяється працювати лише 2 дні поспіль, а 3 – вже не можна. Тому якогось тижня роботодавець має право встановити з відома працівника два робочих дні тривалістю по 12 годин і 3 дні по 8 годин. От і виходить 48 годин. Але тоді наступний тиждень має тривати 35–40 годин, і навіть може бути 30-годинним. Загалом протягом місяця працівник має відпрацювати встановлену норму – 176 годин, як і всі, хто працює в режимі 40-годинного робочого тижня. Ми підійшли диференційовано, а нас голосливо звинувачують у встановленні подовжених робочого тижня і робочого дня. Таким чином, формується негативна громадська думка навколо проекту ТК. ФПУ вже подала свої пояснення щодо цього законопроекту до Адміністрації Президента України.

– ФПУ дотримується дуже жорсткої позиції щодо діяльності МВФ в Україні.

ВАСИЛЬ ХАРА: «МИСЛИТИ СУЧАСНИМИ КАТЕГОРІЯМИ»

ГОЛОВА ФПУ ВІДПОВІВ
НА ЗАПИТАННЯ, ПОСТАВЛЕНІ
ПРЕДСТАВНИКАМИ
АМЕРИКАНСЬКОГО ЦЕНТРУ
МІЖНАРОДНОЇ
СОЛІДАРНОСТІ ТРУДЯЩИХ
(ЦЕНТР СОЛІДАРНОСТІ)

Профспілки виступають за виведення місії МВФ із країни. Якоюсь мірою ФПУ втручається у справи уряду?

– Я не можу поважати організацію, яка не поважає Федерацію профспілок України. Ми ініціювали зустріч із представником місії МВФ в Україні, представниками центрального офісу МВФ у Вашингтоні, представниками сторін соціального діалогу. Ми висловили свої пропозиції, зокрема щодо пенсійної реформи, зауважили, які вимоги в умовах кредитування для нас є неприйнятними. Минуло понад 3 місяці, а відповіді немає: ні письмової, ні усної. Не прислухаючись до наших аргументів, МВФ тисне на уряд. Їх аргументи не цікавлять, тож умови кредитування не змінюватимуться. На нашу думку, МВФ не прагне вести соціальний діалог. За сприяння ФПУ 2010 року в Осло вперше за всю історію відносин праці і капіталу відбулася зустріч між представниками МОП і МВФ. Профспілки, як організатори цієї зустрічі, представляли Генеральний секретар МКП і Голова ФПУ. Мені особисто сподобався виступ директора-розпорядника МВФ, який сказав, що він іншими очима поглянув на питання проведення консультацій із профспілками і відтепер, перш ніж приймати рішення про кредитування тієї чи іншої країни, необхідно подумати про соціальний захист працівників. Слова, сказані з високої трибуни, на жаль, не узгоджуються з діями МВФ в Україні. Тому займаємо таку жорстку позицію. А втім, ми потроху здають свої позиції, зокрема щодо законопроекту про підвищення пенсійного віку для жінок, підвищення тарифів на газ для населення тощо. Нас це влаштовує і ми вирішили внести свої пропозиції до нового законопроекту про пенсійну реформу.

– Є інформація про те, що на запрошення ФПУ до України мають прийти представники Міжнародної конфедерації профспілок. Як Ви це прокоментуєте?

– Коли ми були на засіданні Ради Загальної конфедерації профспілок у Москві, я запросив відвідати Україну з місією представників МКП. І не лише для того, щоб обговорити наші взаємовідносини, а й щоб вони побували в членських організаціях. Ми готові показати все, що вони попросять. Нехай вивчать діяльність ФПУ, подивляться, як працюють інші членські організації МКП, і зроблять власні об'єктивні висновки.

Повний текст читайте
на нашому сайті:
www.psv.org.ua

ДОКУМЕНТ

ЗАЯВА

Всеукраїнських профспілок
бюджетної сфери

18 квітня під час розширеного засідання Всеукраїнських профспілок бюджетної сфери за участі представників органів державної влади, Національної служби посередництва і примирення, Головного управління державної служби України та інших керівників профспілки працівників освіти і науки, охорони здоров'я, культури, державних установ і Центральної Ради профспілки працівників соціальної сфери України ухвалили заяву, в якій йдеться про те, що Президент України В. Ф. Янукович проголосив необхідність широкого та ґрунтовного діалогу з суспільством, громадськими організаціями, профспілками з усіх актуальних питань, очікуваних реформ та їх наслідків.

Водночас Кабінет Міністрів України в черговий раз демонструє небажання вести конструктивний і, головне, результативний діалог щодо зловбодених проблем, які в бюджетній сфері досягли свого критичного максимуму. Тривалий час ігнорується національне законодавство, і вже пізроку після підписання Прем'єр-міністром М. Я. Азаровим Генеральної угоди на 2010–2012 роки грубо порушуються права працівників бюджетної сфери на належну оплату праці. Доручення Уряду, численні рішення нарад під головуванням віце-прем'єрів із місяця в місяць бюрократично «заговорюються» виконавцями.

З метою проведення відвертої розмови з керівництвом Кабінету Міністрів України та лідерами профспілок працівників бюджетної сфери 18 квітня ц. р. було скликано спільне засідання п'яти всеукраїнських профспілок, які представляють понад 4 млн працівників.

Перед Главою Уряду поставлено п'ять питань: – Чому медику, працівникові культури і соціального захисту, вчителю, викладачу вищої школи не доплачують щомісячно від 300 до 1500 гривень заробітної плати, а відтак – штурно знижують і його майбутню пенсію?

– Чому з 2008 року заморожено оклади державних службовців та не виплачуються їм передбачені законом премії та надбавки і коли нарешті буде здійснено реформу оплати праці

працівників органів виконавчої влади?

– Чому працівників бюджетної сфери змушують йти в безоплатні відпустки, «оптимізують» їх чисельність лише шляхом закриття шкіл та лікарень?

– Чи буде цьогоріч використано в інтересах людей праці додатковий ресурс Держбюджету в 20 мільярдів гривень (очікуваний унаслідок прогнозного зростання економіки), про який нещодавно заявлено Президентом України В. Ф. Януковичем?

– Як позначатися в 2012 році на фінансуванні освіти, медицини, культури, державного управління, соціального захисту населення додаткові активи державного та місцевих бюджетних надходжень, створені за рахунок отримання прибутків від Євро-2012, зростання виробництва, детінізації економіки та зменшення тягара зовнішнього боргу? І який тариф першого розряду Єдиної тарифної сітки вже заплановано передбачити Урядом у проєкті Держбюджету–2012?

На превеликий жаль, у керівників Уряду не знайшлося часу, бажання або мужності прийти на засідання і відповісти на поставлені запитання.

Навіть протестні настрої, які вилилися 22 березня у багатотисячну маніфестацію та пікетування Кабінету Міністрів України, так і не пробудили високопосадовців до реальних позитивних змін, спрямованих на припинення дискримінації працівників бюджетної сфери. У профспілок не залишається ніякого вибору, як скористатися правами, наданими їм Конституцією України, законами України про профспілки та колективні трудові спори щодо застосування широкого спектра активних протестних дій на захист та відновлення порушених прав.

За рішенням спільного засідання президії сквально звернення до Президента України, в якому профспілки просять гаранта Конституції скасувати протизаконні рішення Уряду та примусити його поважати та реалізувати передбачені законом та Генеральною угодою права освітан, медиків, працівників культури, соціальної сфери та органів державного управління.

18 квітня 2011 року

НАРАДА БЮДЖЕТНИКІВ

18 квітня на розширеному засіданні п'яти всеукраїнських профспілок бюджетної сфери було прийнято спільну постанову, в якій наголошується на загостренні соціально-економічних проблем працівників бюджетної сфери, що призводить до подальшого їх зuboжіння (повний текст постанови читайте на нашому сайті – **Ред.**), та ухвалено спільну заяву, в якій, зокрема, йдеться про небажання Уряду вести конструктивний і результативний діалог щодо зловбодених проблем, які в бюджетній сфері вже досягли свого критичного максимуму.

Учасники наради звернулися до Президента України, Верховної Ради та Кабінету Міністрів щодо невідкладного забезпечення зменшення, починаючи з 1 квітня 2011 року, грошового розриву між посадовим окладом працівника, тарифним розрядом ЄТС і законодавчо встановленою мінімальною зарплатою із внесенням відповідних змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік».

ЗВЕРНЕННЯ
ДО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ В. Ф. ЯНУКОВИЧА

Вельмишановний
Вікторе Федоровичу!

Члени президії профспілок працівників освіти і науки, охорони здоров'я, культури, державних установ, соціальної сфери України, представляючи більш як чотирьохмільйонний загін спілчан, звертаються до Вас, як до гаранта Конституції України, з приводу необхідності забезпечення встановленого законами рівня оплати праці працівників бюджетної сфери.

В останній час спостерігається стрімке падіння життєвого рівня освітан, медиків, працівників культури, соціального захисту, державних установ, що спричиняє загострення соціального напруження в трудових колективах.

Урядова політика щодо визначення розміру посадових окладів (ставок заробітної плати) за розрядами Єдиної тарифної сітки на підставі фіксованої величини без урахування законодавчо затвердженого розміру мінімальної заробітної плати призвела до значних втрат заробітку працівників бюджетної сфери. Зрівнялівка в оплаті праці працівників, посади яких віднесено до 1–6 тарифних розрядів, подальше нівелювання рівня зарплати кваліфікованих фахівців та робітників простої праці знецінює спеціальну освіту, не стимулює до її здобуття та підвищення освітньо-кваліфікаційного рівня, не мотивує молодь до роботи в бюджетній сфері.

Має місце закриття, злиття, перепрофілювання закладів культури, навчальних, лікувально-профілактичних закладів. Працівників примушують до переведення на роботу з неповним робочим днем та неповні ставки, надання відпусток без збереження заробітної плати, зменшуються або скасовуються виплати обов'язкового характеру, стимулюючи та компенсаційні виплати.

Існуючий рівень оплати праці не забезпечує нагальні життєві потреби працівників органів виконавчої влади. Адміністративна реформа, яка проводиться в Україні, передбачає скорочення майже наполовину чисельності державних службовців, проте не супроводжується відповідним реформуванням оплати праці.

Приймаючи відповідні постанови в односторонньому порядку, Кабінет Міністрів України постійно ігнорує норми та принципи соціального діалогу, передбачені Генеральною угодою на 2010–2012 роки, ст. 20 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» та ст. 3 Закону України «Про соціальний діалог в Україні», чим порушується принцип верховенства права, закріплений у ст. 8 Конституції України.

Такі дії державної влади не сприяють врегулюванню ситуації та вирішенню зазначених проблем, викликають справедливе обурення членів профспілок та загрожують

виникненню тотальної громадської непокорі.

Президії профспілок працівників бюджетної сфери висловлюють свій протест із приводу відсутності дієвих кроків владних структур для відновлення і реалізації трудових прав і гарантій працівникам освіти, науки, охорони здоров'я, культури, соціальної сфери, державних установ і наполягають на вжитті невідкладних заходів для забезпечення їхнього належного соціального захисту.

З цією метою необхідно:

– забезпечити зменшення оплати праці працівників органів державної влади з урахуванням збільшення навантаження на державних службовців, підвищення розмірів мінімальної заробітної плати та прогнозованого індексу інфляції в Україні;

– не допустити закриття установ і закладів бюджетної сфери, скорочення робочих місць, неогрунтоване звільнення працівників, надання їм примусових безоплатних відпусток, переведення на неповний робочий тиждень,

затримку виплати заробітної плати, зменшення законодавчо встановлених виплат;

– скасувати постанови Кабінету Міністрів України з питань оплати праці працівників установ, закладів та організації бюджетної сфери, а саме: від 25.10.2008 № 939 із змінами; від 30.06.2010 № 518; від 22.09.2010 № 863; від 17.11.2010 № 1056; від 30.03.2011 № 310; підпункт 2 пункту 4 та пункт 20 постанови від 26.11.2008 № 1036 «Деякі питання організації бюджетного процесу».

У разі невиконання зазначених вимог профспілки працівників бюджетної сфери висловлюють готовність обстоювати соціальну справедливість і домагатися безумовного дотримання чинного законодавства шляхом участі членів профспілок у масових акціях протесту.

Г. Ф. ТРУХАНОВ,
голова Профспілки працівників освіти і науки України

В. М. КОВАЛЬ,
голова ЦК Профспілки працівників охорони здоров'я України

Л. Ф. ПЕРЕЛІГІНА,
голова ЦК Профспілки працівників культури України

Т. В. НІКІТИНА,
голова ЦК Профспілки працівників державних установ України

В. І. ТЬОТКІН,
голова Центральної Ради Профспілки працівників соціальної сфери України

18 квітня 2011 року

ЮВІЛЕЙ

РАЗОМ – МИ СИЛА

У місті Донецьку в Палаці спорту «Дружба» відбулися урочисті збори, присвячені 20-річчю Профспілки працівників вугільної промисловості України. В них узяли участь працівники підприємств галузі, профспілкові лідери, представники міжнародних та обласних профоб'єднань, адміністрацій вугільних регіонів країни, керівники вугільних підприємств усіх форм власності, повідомляє офіційний сайт Укрвуглепрофспілки.

Концерт з нагоди свята

До учасників зібрання з привітанням від імені шахтарських міст Донбасу звернувся міський голова Донецька Олександр Лук'яненко: «Я хочу подякувати вам за потенціал, завдяки якому ви творите історію вугільної галузі України, і подякувати всім профспілковим лідерам, починаючи з голів дільничних профорганізацій, за роботу, яку вони виконують щодня, захищаючи інтереси трудящих». Привітати з ювілеєм та побажати плідної роботи приїхав до Донецька заступник голови Луганської облдержадміністрації Юрій Чорнуха. У своєму виступі

він зазначив, що позиція, яку обстоює Укрвуглепрофспілка на державному рівні, дала змогу зберегти вугільну галузь.

Юрій Чорнуха звернув особливу увагу на те, що на Луганщині та Донеччині облдержадміністрації знаходять спільну мову в пошуку можливості забезпечення гідного життя трудящих. Заступник голови Луганської обласної ради Юрій Хунов розповів присутнім про заходи, яких вживає профспілка для вирішення галузевих проблем, зростання заробітної плати, збереження робочих місць та формування цивілізованих трудових відносин на підприємствах. Важливо, що при цьому профспілка демонструє єдність і згуртованість в обстоюванні прав шахтарів на достойні умови праці та соціальні гарантії.

Вітальні адреси з нагоди ювілею Профспілки працівників вугільної промисловості України з побажаннями успіхів у боротьбі за соціальну справедливість та забезпечення достойного життя трудящих вугільної промисловості надійшли також від керівників влади та сторони роботодавців.

20-річчя показало, що багато чого досягнуто, і те, що вугільна галузь існуватиме, велика заслуга профспілки вугільників.

Юрій ЧОРНУХА,
заступник голови
Луганської облдержадміністрації

Голова Укрвуглепрофспілки Віктор Турманов вручає нагороди кращим працівникам галузі

МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА

НАДІЙНА ПІДТРИМКА СТУДЕНТСЬКОГО РУХУ

Основні напрями роботи профкому у вирішенні соціально-економічних проблем студентства стали предметом обговорення на семінарі, що відбувся на базі флагамена економічної освіти країни – Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана. На презентацію роботи профспілки гостинно запросила найкраща, за підсумками конкурсу ФПУ, первинна профспілкова організація студентів і аспірантів КНЕУ на чолі з головою Ольгою Чабанюк.

З а словами організаторів – Київської міської організації Профспілки працівників освіти і науки України – ідея проведення семінару саме в КНЕУ виникла давно, адже цій команді є що показати і чим поділитися з колегами з інших навчальних закладів Києва.

Активний тон роботи задав ректор університету, Герой України Анатолій Павленко, який у вітальному слові наголосив, що профком студентів КНЕУ – одна з найбільших і дієвих самоврядних організацій вищу. Тому ректорат прихильно ставиться до розширення її впливу у справі соціального захисту молоді і підвищення якості навчання загалом.

Проректор із науково-педагогічної роботи КНЕУ Тетяна Оболенська доповнила розповідь ректора про активність і результативність роботи команди профкому. Вона зауважила, що у вищі співпрацюють три самоврядні організації: «У роботі вони – колеги, співробітники і дру-

зі. Адже сфери діяльності у них чітко визначені і прописані у статуті: наукове студентське товариство відповідає за наукову роботу, студентська академічна рада – за зміст викладання і якість освіти, а профспілкова організація дбає про соціальний та правовий захист молоді і змістовне дозвілля».

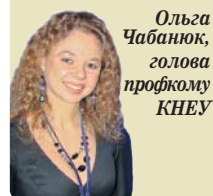
Голова Київської міської організації профспілки Олександр Яцунь особливу увагу звернув на важливість сучасного інформаційного забезпечення роботи первинних профорганізацій. «Сучасна молодь активна. Тож і від профспілки вона вимагає мобільності й оперативності», – зауважив очільник столичної профспілкової громади. Розповідаючи про роботу міської організації, він повідомив про створення триступеневої стратегії інформаційного забезпечення, що дасть можливість лідерам профспілок донести свої позиції та ідеї до кожного спільчанина.

«Це досить складний технічний процес. Проте об'єднання у структурова-

ну базу даних електронних адрес активних членів профспілки дасть можливість створити поле для інформаційної розсилки та поліпшити обізнаність про діяльність не лише Київської міської організації, а й ІПК профспілки та Федерації профспілок України», – запевнив Олександр Яцунь.

Практична частина семінару була побудована на докладному ознайомленні з роботою первинної профспілкової організації студентів і аспірантів КНЕУ. Доповідь Ольги Чабанюк значною мірою дозволила презентація слайдів на мультимедійному проекторі. Учасники семінару дізналися про напрями роботи первинки, ознайомилися з організацією обліку спільчанин та веденням профспілкової документації відповідно до нормативних вимог, а також яким чином досягається чітке виконання завдань та ведеться контроль за ними.

Первинка студентів та аспірантів КНЕУ функціонує в університеті значний час. Нині маємо майже 100% членство, адже з 14 897 студентів та аспірантів профспілковий квиток є у 14 892 осіб. Абітурієнтів ми націлюємо на те, що профспілка – це велика сім'я, де панує тепло, затишок і є всі передумови для розвитку професійних знань, духовного зростання, втілення в життя креативних ідей, оздоровлення і змістовного відпочинку.

Ольга Чабанюк,
голова
профкому
КНЕУ

ІННА ЖУРАВЕЛЬ,
МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

Так виглядає Чорнобиль. На вулицях міста частіше зустрінеш вовків чи кабанив, аніж людей

Підготовка до 25-ї річниці йде повним ходом

ЖИТТЯ ПІСЛЯ «СМЕРТІ»:

АННА РЕПІЧ,
«ПВ»

За кілька днів ця територія приверне увагу сотень людей, чиновників, гостей різного рівня. Останні штрихи – парки вже прибрано, пам'ятники підфарбовано... Однак, працівники Чорнобильської зони невдоволені, адже про страшну трагедію задувають переважно навесні, напередодні дня, коли сталася катастрофа. Про те, чим живе зона відчуження сьогодні, які проблеми існують за шлагбаумом, що нібито відокремлює нас від радіаційної території, ідеться в цьому матеріалі.

А КОЛИСЬ БУЛО...

– У 90-х роках, коли в країні панувала нестабільність та руйнація, в Чорнобильській зоні можна було нормально жити і заробляти, – згадує Микола Тетерін, представник ЦК Атомпрофспілки, голова Ради Чорнобильської територіальної профспілкової організації. – У ті часи тут було практично як при комунізмі: заїжджаєш, і все для тебе – безкоштовно: транспорт, спецодяг, харчування і навіть житло. Саме так, адже тоді працівники одержували квартири в новому місті Славутичі, активно провадилося будівництво, а ще для тутешніх існувала низка пільг, тож була перспектива! За

тих умов з'явилось чимало бажаних потрапити до зони відчуження, навіть виникли черги, які є і нині. У нас була стабільна й гідна заробітна плата, яку отримували не в конвертах, що, звичайно ж, позитивно впливало на розмір пенсій. Нині ж стабільність залишилася, однак розмір оплати праці в радіаційній зоні постійно зменшується.

Певний час після вибуху в закритій радіаційно небезпечній зоні працювали сотні тисяч людей, однак поступово їх кількість зменшувалася. Першими цю територію залишили військові, далі – спеціалісти, науковці, поверталися додому і працівники, які приїхали долати наслідки катастрофи з Росії, та інші. Так, поступово в закритій зоні ли-

шилися переважно ті, хто працює тут і нині, – герої нашого часу, ті, яких не знають в обличчя і які щодня борються, насамперед із державою, за нашу з вами безпеку!

РЕАЛЬНА КАРТИНКА

– Фінансування значно зменшилось, скорочення йдуть одне за одним – скоро нікому тут буде працювати... Плачевна нині створюється ситуація, – наголошує Микола Тетерін. – Транспорт розсипається на частини, ми перевозимо радіаційні відходи на Кра-Зах, закуплених ще 1983 року, половина кабін фанерні, і за цей час жодної машини не змінили! На на-

ших очах ситуація погіршується з року в рік, фінансування дещо збільшується, однак воно не встигає за індексом інфляції! За нашими підрахунками, за останні 12–13 років реальний рівень фінансування зменшився на 60%! Грошей катастрофічно не вистачає! Із початку року ми не можемо видати людям доплату за вахтовий метод роботи, ми не платимо премію, вже півтора року не збільшуємо вартість харчування, хоча ви знаєте, як зросли ціни на все. Та що казати, якщо лише перед вашим приїздом нам увімкнули газ, який перекрили за борги – сидіти тут без опалення та гарячої води, люди, які працюють в особливо небезпечних умовах, на радіаційно забрудненій території, повертаючись додому, не могли навіть нормально помитися... Така ситуація, напевно, якнайкраще свідчить про ставлення нашої держави та уряду до проблем Чорнобильської зони.

Чомусь усі думають, що, побудувавши новий конфаймент, проблему вирішать, та ніхто не замислюється над тим, що рівень забруднення не спадає, і в найближчі 2500 років навряд чи щось зміниться на краях. І помиляються ті, хто вважає, що накриємо блок і будемо здигати сюди на екскурсії, і все буде добре! Люди, зона – це наза-

вжди, це вічна зона! Тут забруднення плутоном! Закриємо блок, і що? А різноманітний мотлох, який там усередині, радіаційний мотлох – як лежав там, так і лежить, чого тільки радіаційне пальне варте... Хто знає про те, що, приміром, у 1992 році тут були масштабні лісові пожежі, які гасили власними силами? Не варто забувати, що й у лісах була і є радіація... Тож аби не допустити пожеж та захистити від повторного забруднення, насамперед Київ, було створено підприємство, яке відповідає за ліс і запобігає подібним випадкам. Однак, нині це підприємство інколи навіть бензину не має, аби виїхати на пожежу! Не кажучи вже про ту техніку, на якій люди працюють! А колись тут навіть вертоліт був... Минулого року його забрали.

Із 2006 року людей, які працювали в Чорнобильській зоні, намагаються позбавити права на пільгову пенсію за списком № 1. Із 1 січня минулого року Пен-

сійний фонд не приймає в тутешніх працівників документи на її оформлення, посилаючись на невідповідність вимог закону нормам, запровадженим постановою Кабміну.

ТРИМАЄМОСЬ... НА ВЛАСНОМУ ЕНТУЗІАЗМІ

На наше запитання про нинішні зарплати та перспективи профспілкове керівництво, з яким ми зустрілися «на їхній території», відповіло, що у 80-х роках рівень оплати був удвічі тричі вищим за середній у країні, в 2008 році він значно знизився, і робітники, які працювали в небезпечних умовах, одержували менше звичайних робітників в Україні. А в 2007-му вони змушені були проводити акції протесту, бо їм не платили – існували великі борги із зарплати. За їхніми словами, нині ситуація значно покращилася, а все завдяки доплатам, які вдалося «вибити» через відповідну постанову Кабміну. Ця доплата дуже суттєва і становить 150% від мінімальної заробітної плати. Так, у середньому працівники зони відчуження минулого року отримували 4028 гривень. На початку нинішнього року ця сума була нижчою...

Нам – гостям, що приїхали зі столиці, важко зрозуміти

На **60%**

знизився реальний рівень фінансування зони відчуження за останні 12–13 років.

КОМЕНТАР

Микола Тетерін, представник ЦК Атомпрофспілки – голова ради Чорнобильської територіальної профспілкової організації:

– Проблем вистачає, і я вже не кажу про те, що працювати немає на чому і нічим... Люди приїжджають і часто-густо замість того, аби виконувати свої обов'язки, займаються ремонтом техніки тощо. І взагалі складається враження, що наше керівництво – уряд, чиновники не розуміють глибини і масштабів чорнобильських проблем. Навіть ставлення до зони відчуження змінилося. Реально подивимося на стан речей! Останній яскравий приклад: VI з'їзд ФПУ, на якому з приводу Чорнобильської проблеми забули прийняти резолюцію – точніше прийняли, але згадали в останній момент – під час закриття з'їзду. І слово нам не надали. Ми хотіли виступити, розповісти про проблеми, щоб нас почули. Однак там було багато поважних гостей, тож до нас черга так і не дійшла... Я не задоволений таким ставленням, зокрема і керівництва Федерації. Ніхто не цікавиться нашими проблемами, тож, користуючись нагодою, запрошую до нас керівництво ФПУ. Приїдьте, подивіться, як ми живемо, поспілкуйтеся з ліквідаторами, працівниками, нашими профспілковими активістами.

Памятаємо! Тільки чомусь з кожним роком усе менше...

ЧОРНОБИЛЬСЬКА ЗОНА

міти, як можна свідомо і щодня наражати на небезпеку власне здоров'я за 4 тис. гривень. Однак, працівники підприємств зони відчуження говорять, що їхню роботу має хтось виконувати, та й працюють вони переважно на власному энтузіазмі!

– Серед нас багато мешканців найближчих сіл і містечок, в яких нема де працювати, тож робота в закритій зоні – єдина можливість заробітку, і гроші, які отримують тут, здаються солідною сумою, – говорить Микола Тетерін.

Під час відвідин ЧАЕС нам удалося поспілкуватися з молодшою жінкою, яка працює тут уже близько 8 років. Майя Руденко, начальниця інформаційного відділу, розповіла, що працювала спершу в газеті м. Славутича, а вже згодом перейшла безпосередньо на станцію. Ми запитали в нашої колеги, чому вона обрала роботу саме в радіаційній зоні. І почули жажену відповідь: головне – виконувати певні норми безпеки, тоді й загрози практично немає.

Розповіли нам і про майбутню реорганізацію підприємств, їх злиття, основна мета якого – скорочення!

– Одразу йшлося про скорочення 8%, що обурило нас, тим більше, що нараз було підписано без нашого відома, а ми ж соці-

ФІНАНСУВАННЯ З ПРЕФІКСОМ «НЕДО»

За словами Євгена Козлова, голови первинної профспілкової організації Чорнобильської АЕС, первинка охоплює майже 4 тисячі працівників. «А це означає, що ми відповідаємо за цих людей. Ми укладаємо і контролюємо виконання колективного договору, щороку звертаємося з листами до керівництва держави, чиновників різного рівня з проханням допомогти профінансувати ЧАЕС, боремося за заробітну плату, надбавки, доплати, премії тощо, – розповідає Євген Миколайович. – За оцінкою спеціалістів, нам щороку необхідно мільярд гри-

НОВИЙ БЕЗПЕЧНИЙ КОНФАЙНМЕНТ

альні партнери, – зауважив Микола Васильович. – Нині ж нам вдалося вийти на переговори і все таки знайти певне порозуміння, сподіваємося, що цей відсоток буде значно меншим, бо інакше тут просто не буде кому працювати!

Із необхідних майже 300 мільйонів Чорнобильській зоні виділили лише 205! Постає питання: на чому ми економимо? З таким фінансуванням не дивно, що тут на все не вистачає грошей... Нині зона відчуження живе в очікуванні, чиновники «змилувались» і пообіцяли виділити ще близько 45 мільйонів, однак наразі все перебуває на стадії «обіцянок».

вень на забезпечення нормальної роботи та виконання поставлених перед нами завдань. Приміром, щоб ви розуміли ситуацію: цього року ми отримали 490 мільйонів... От із цього й випливають усі наші проблеми. Адже адміністрація намагається знайти шляхи, як можна зекономити, а ми боремося... щоб ця економія не позначилася на наших працівниках».

ядерних і радіоактивних матеріалів. Починаючи з 1986 року і до сьогодні досліджено близько 60% приміщень об'єкта «Укриття» (ОУ). Решта приміщень є недоступними або через високі радіаційні поля, або непроникні перешкоди, що виникли під час вибуху, який призвів до руйнування конструкцій і виникнення лавоподібних паливовмісних матеріалів, а також при закачуванні бетону в період безпосереднього будівництва «Укриття». Таким чином, значна частина об'єкта залишається недослідженою зоною, що є одним з найсерйозніших сучасних ризиків.

Зважаючи на це, було вирішено побудувати но-

вий безпечний конфайнмент (НБК).

Конфайнмент – це захисна споруда, яка включає комплекс технологічного обладнання для вилучення із зруйнованого четвертого енергоблоку Чорнобильської АЕС матеріалів, які містять ядерне паливо, поводження з радіоактивними відходами та інші системи, призначені для здійснення діяльності з перетворення цього енергоблоку на екологічно безпечну систему та гарантування безпеки персоналу, населення та навколишнього середовища.

НБК забезпечуватиме підвищення рівня радіаційної безпеки на період експлуатації до 100 років; зменшення ймовірності аварійного обвалення за рахунок демонтажу нестабільних конструкцій; зменшення наслідків аварійного обвалення за рахунок огорожувальних і несучих конструкцій, систем контролю всередині НБК; підвищення ядерної безпеки ОУ; забезпечення реалізації стратегії перетворення його на екологічно безпечну систему за рахунок доцільності конструкцій НБК, можливості здійснення демонтажу нестабільних конструкцій існуючого «Укриття» та вилучення паливовмісних матеріалів, їх кондиціонування для подальшого безпечного зберігання. Остаточна дата завершення будівництва – приблизно 2013–2014 роки.

Чорнобильська катастрофа – загальнонаціональна проблема. Не хочи нікого лякати, але ситуація достатньо серйозна – із зони відчуження витікають великі об'єми забруднень, і ніякі шлабгауми цьому не завдають! У Києві рівень забруднення води, приміром, у зоні Гідропарку, місцями в 20–50 разів вищий за той, що був до аварії.

Микола Тетерін,
ЦК Атомпрофспілки

ЧОРНОБИЛЬ: ТРАГЕДІЯ І ПОД...

Ця аварія стала новим етапом відліку в історії нашої держави. Історія жертв, хвороб і сліз, що випали на долю мільйонів. Однак це ще й історія мужності, безстрашності, готовності прийти на допомогу, в якій немає місця байдужості. Вже з перших годин у надекстремальних умовах наші співвітчизники без вагань вступили у боротьбу з атомом. Кожний виконував свою роботу: одні – гасили пожежу, несли щоденні небезпечні вахти біля розпеченого реактора, очищали від радіації поля, сади й будівлі. Інші допомагали рятуватися постраждалим від грізного й невидимого ворога. Однак мало хто знає, що одними з перших до лав рятувальників людських життів стали профспілки. Про це – у розповідях людей, які доклали всіх зусиль, аби надати допомогу оперативно й без зволікань.

Четвертий енергоблок ЧАЕС після аварії

БЕЗ ЗВОЛІКАНЬ

ОЛЕКСИЙ ГУДИМ,
керівник фінансового управління – головний бухгалтер ФПУ:

— **П**онеділок, 28 квітня 1986 року. Минала третя моторозна ніч після аварії на ЧАЕС. Країна прокидалася від сну, а в Укрпрофраді оперативно приймалися надважливі рішення. Так, із резерву Української республіканської ради профспілок на матеріальну допомогу постраждалим унаслідок аварії було виділено 300 тис. карбованців. У наступні місяці суми суттєво збільшувалися. Загалом за вісім місяців 1986 року Укрпрофраді на допомогу постраждалим від аварії на ЧАЕС та ліквідаторам її наслідків виділила понад 15 млн 459 тис. 700 крб.

Для порівняння, у 1986 році на валютній біржі долар коштував 80 копійок. Якби гроші виділялися сьогодні, то сума становила б понад 154,5 млн гривень.

Вражає, наскільки оперативно спрацювало керівництво профспілок. От візьме-

мо конкретний епізод. У середині червня 1986 року до Києва із робочим візитом прибув голова ВЦРПС Степан Шалаєв. Разом з головою Укрпрофраді Віталієм Сологубом він облетів на вертольоті кратер радіаційного вулкана та прилегли до нього території. Алгоритм подальших дій був розроблений невідкладно, буквально на полі летовища, де московський гість підписував дозвільні документи. Керівники Всесоюзної та Української профспілкових рад прийняли рішення щомісячно виділяти 30–45 тис. крб на виконання робіт, пов'язаних із ліквідацією аварії на ЧАЕС. Допомога спільчан не обмежувалася лише виділенням коштів. Для організації перевезення, розміщення та обслуговування переселених із зони відчуження потрібно було залучити потужний людський ресурс. Людей автобусами підвозили до залізничних станцій, видавали бутильовану воду, сухий пайок – і в дорогу. Їх також потрібно було супроводжувати, забезпечити медичною допомогою.

Це була дійсно масштабна солідарна підтримка! Низький уклін за це всім тим, хто не лишився осторонь людської трагедії. Особливо варто згадати Віталія Сологуба. Пригадую слова, викарбувані на його скромній могилі на Байковому кладовищі: «Його серце віддане людям».

МИХАЙЛО СЕЛІХОВ,
керівник виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України (1986–2001):

— **С**погади про події 25-річної давнини пройшли через душу і серце та відгукуються болями, коли згадує людей, яким Чорнобиль укоротив віку.

Перші кілька днів люди навіть не знали реального стану справ і ступеня небезпеки, в той час як із союзних інстанцій лунали команди: «Не нагнітати!». Однак ми розуміли всю гостроту проблеми, що вимагала негайних дій, і передусім – порятунку людей, які опинилися в епіцентрі подій. Тож профспілки України з перших днів активно включилися в роботу з ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Уже 26 квітня на місце виїхала бригада профпрацівників для вивчення реального стану справ з метою координації робіт з евакуації.

Величезну організаційну роботу проводили працівники відділу з лікування, оздоровлення постраждалих, особливо – дітей. Їм віддали найкращі оздоров-

УКРПРОФРАДА І АТОМ

ниці, санаторії-профілакторії, турбази, піонерські табори. За гроші соцстраху купували навіть постільну білизну, пелюшки, сорочки та нічні горщики для немовлят, дитячі коляски, «зашивали» балкони для безпеки в оздоровництвах, аби діти не випали з них. Уже через два тижні після аварії достроково були підготовлені до прийому школярів усі піонерські табори, куди, перерахувавши навчання у школах, організовано вивезли близько 10 тисяч дітей, причому – на все літо. Загалом було підготовлено понад 800 профспілкових оздоровниць та піонерських таборів для більш ніж 529 тисяч постраждалих.

Надзвичайно велику роботу проводила Київська обласна рада профспілок, яку очолював Михайло Шевель.

Вагітні жінки були розміщені у Ворзелі, що на

Київщині. Тут одразу ж почав функціонувати пологовий будинок. Цікаво, що за пропозицією Укрпрофради було вирішено питання про збереження за евакуйованими жінками, які мають дітей дошкільного віку, середньомісячної зарплати і безперервного трудового стажу до моменту повернення на місце проживання та отримання роботи.

Слід наголосити, що таке масове переміщення людей, їхній відпочинок і лікування профспілки організували за власні кошти. Евакуація, дезактивація, відкриття спеціалізованих відділень у лікарнях, вирішення побутових питань – усім цим займалась Укрпрофрада. Будинок профспілок тоді нагадував мурашник. Саме туди приходили люди, бо знали, що одержать конкретну допомогу. Пригадую жінку, яка прийшла у домашніх капцях та халаті і з невеличкою торбичкою в руках. Це були всі її пожитки, навіть документів не мала. Допомогу в таких випадках надавали блискавично.

Рівно через три місяці після трагедії Укрпрофрада спільно з Радою міністрів УРСР прийняла постанову «Про порядок забезпечення житлом населення, евакуйованого із зони ЧАЕС», у якій керів-

никам областей республіки були визначені завдання щодо будівництва квартир для постраждалих. Унаслідок реалізації цієї програми житло одержали 40 тисяч родин.

Невдовзі у профспілках був створений спеціальний Чорнобильський відділ, який займався питаннями оздоровлення та лікування евакуйованих із зони, а також вирішенням їхніх житлово-побутових проблем. Керівники відділу, Анатолій Костенко та Ігор Чумаченко, членами возили з усього Радянського Союзу путівки, які у встановленому порядку видавали потерпілим та ліквідаторам.

Ми отримували безліч скарг від хворих із невстановленими діагнозами, переважно із записом «вететосудинна дистонія», що не давало права на складання акта за формою Н-1. Наші довірені лікарі вивчали це питання спільно з представниками Мінатому та входили до складу урядової комісії, рішенням якої і було узаконено діагноз «променева хвороба». На той час апаратури, необхідної для встановлення цього діагнозу, не було. Тож ми ініціювали створення загальної черніобильської ВТЕК та низки обласних аналогічних центрів.

Понад 529 тисяч постраждалих

було вивезено до профспілкових оздоровниць та піонерських таборів.

ВИГ. МІСІЯ ПРОФСПІЛОК

Евакуація дітей із міста Прип'яті

ЧОРНОБИЛЬ НЕ МАЄ МИНУЛОГО ЧАСУ

ОЛЕКСАНДР ЗЕЛЕНЦОВ,
президент Міжнародної
громадської організації
«Промінь 5-2», під час аварії
працював старшим
оператором реакторного
цеху четвертого
енергоблоку:

лювали ми небезпеку, який наражали себе на ЧАЕС. Я завжди з гумором відповідаю на це запитання. Мовляв, ми ж не на макаронній фабриці працювали, звичайно, що все чудово розуміли. То був час, коли потрібно було діяти без вагань. Люди здійснювали неможливі вчинки. Серед них – Олександр Леличенко, який запобіг водневому вибуху на ЧАЕС ціною власного життя. Одержавши шалену дозу радіації – близько тисячі рентгенів та здобувши радіоактивний опік, він загинув 5 травня. До речі, він єдиний із чорнобильців, хто удостоєний звання «Герой України».

Пригадується картина 26 квітня у Прип'яті: вулицями ходять хімвійська, міліція вдягнена у костюми хімічного захисту, БТРи стоять, а поряд продають квас, проїжджає весільний кортеж, діти на перерву вибігають зі школи... Місто жило так, наче нічого й не сталося. Евакуація розпочалася лише наступного дня.

Загалом членів нашої організації, тобто людей, яким встановлено діагноз гострої променевої хвороби, нараховується 250. 16 останніх додалися до списку в травні. Це були пожежники, які відкачували брудну воду з-під реактора 5 травня та гасили пожежу між третім та четвертим енергоблоком, що виникла всередині травня 1986-го.

Хотів би подякувати особисто Олексію Васильовичу Личу, з яким «Промінь 5-2» іде пліч-о-пліч усе життя. Людина з діагнозом гострої променевої хвороби має в своєму арсеналі п'ять-шість патологій, тому відчуває життєво необхідну потребу в цілому спектрі медичних послуг. Спілчани забезпечують виділення коштів на дорогі операції та лікування, безкоштовне оздоровлення в санаторіях Атомпрофоздоровничі Від Атомпрофспілки ми одержуємо коласичну допомогу, завдячуючи якій, у прямому сенсі слова, живемо.

— Коли вибухнув четвертий реактор, то, виконуючи свої безпосередні обов'язки, найбільший удар прийняли на себе персонал станції, пожежники й охоронці внутрішніх військ. Саме ці люди й одержали шалені дози радіації, що спричинили гостру променево хворобу. На той момент тих, хто «піймав промінь», було 234 людини. Вони не злякалися, серед них не було жодного дезертира. Навпаки, люди піднімалися середночі, їхали на ЧАЕС і боролися з атомом. На час вибуху на чергуванні перебувала п'ята зміна працівників ЧАЕС, які фактично «згоріли» вже за годину-дві. Страшні речі відбувалися: люди втрачали свідомість, їхні обличчя опухали, не припинялося блювання. Їх потрібно було негайно замінити. Друга зміна мала прийти на роботу лише о 8-й ранку, однак оперативний персонал почали викликати негайно. Особисто мені «випала честь» стати до роботи о 3-ї години. Ви, напевно, чули про похованого під завалами Валерія Ходемчука? Я вийшов йому на заміну... Пропрацював до 11-ї години ранку 26 квітня. Так і потрапив до числа тих, кому встановили діагноз гострої променевої хвороби. Однак, уже за три місяці, в серпні 86-го знову пристав до лав атомників і був там доти, доки здоров'я дозволяло.

Часто журналісти запитують про те, чи усвідом-

ЧЕРЕЗ ДУШІ І РУКИ

ОЛЕКСІЙ ЛИЧ,
заступник голови ЦК
Атомпрофспілки:

— Період, коли я очолював профспілкову організацію ЧАЕС (1992–2002 рр.), був не з легких. Зміна майже 90% персоналу Чорнобильської АЕС у зв'язку з переїздом до Славутича (багато працівників побажали залишитися у Києві), навчання нових співробітників, забезпечення усім необхідним мешканців-новоселів, мораторій на будівництво нових атомних електростанцій, і, власне, найгостріший момент – закриття Чорнобильської АЕС.

2000–2001 роки – період дуже великої заборгованості із заробітної плати працівникам ЧАЕС. Але ми не сиділи склавши руки. Завдяки проведеним акціям протесту, пікетуванню Кабміну, ході по Хрещатику, встановленню наметових містечок у містах-супутниках атомних електростанцій нам вдалося погасити заборгованість за рахунок коштів, які спрямовувались у фонд оплати праці всього персоналу «Енергоатому», в

складі якого перебувала Чорнобильська АЕС. Це була перша вагома перемога, яку одержали завдяки згуртованим діям профспілок. Також була повністю погашена заборгованість перед ЧАЕС за відпущену електроенергію – вперше в Україні. Варто зазначити, що і на сьогодні НАЕК «Енергоатом» страждає від того, що оптовий ринок електроенергії має майже семимільярдний борг перед атомною енергетикою.

Наступний важливий крок – профспілки виступили ініціатором програм, що передбачали потужний соціальний захист людей, які втрачали роботу в зв'язку із закриттям ЧАЕС. Звісно, проблеми невиконання програм існували й існують дотепер, але ж є і документи, на які можна посперитися, захищаючи права та інтереси людей.

Ще один важливий момент: на профспілковому обліку перебувають 180 людей, які перенесли гостру променево хворобу, та вдів загиблих від неї, яких держава залишила віч-на-віч з існуючими проблемами. Ідеться про Міжнародну громадську організацію інвалідів ЧАЕС під назвою «Промінь 5-2». До її складу, в основному,

ввійшли п'ята зміна, яка працювала на ЧАЕС у момент аварії, а також друга, яка її змінила. Фактично на їхні плечі лягли усі проблеми забезпечення протиаварійного захисту Чорнобильської АЕС. Також ми допомагаємо з лікуванням та оздоровленням інвалідів – колишнім працівникам ЧАЕС, які проживають у Києві. Це близько 600 осіб, дещо більше їх, 620 ветеранів ЧАЕС та учасників ліквідації аварії, мешкають у Славутичі. Така потужна армія, якщо не рахувати тих працівників, які до сьогодні працюють на об'єктах атомної енергетики, наразі перебуває на профспілковому обліку в Атомпрофспілці.

Найболючіші їхні проблеми, що потребують негайного вирішення, – це насамперед забезпечення лікування в зв'язку з погіршенням стану здоров'я. Прикро констатувати цей факт, але державні програми не працюють, незважаючи на те, що маємо достатньо потужне законодавство, яке захищає права та інтереси цих людей. Тому ми, державне підприємство НАЕК «Енергоатом» та профспілковий комітет, взяли на себе частину зобов'язань держави. Наразі нам вдається на 60% вирішувати ці питання,

Цьогоріч ми одержали звернень про допомогу на загальну суму понад 5 млн гривень. Наразі нам вдається відсотків на шістьдесят вирішувати ці питання, але ї страшно подумати, що сорок відсотків ми не в змозі забезпечити допомогою.

я, але ж страшно подумати, що 40% ми не в змозі забезпечити допомогою, і людей до життя вже не повернути... Це найбільший тигар, адже зобов'язалися допомагати усім, а ресурсів не вистачає. Координація зусиль з державою зайвою б не була.

Питання ще й у тому, що хоча атомна енергетика – потужна галузь економіки, але нормативні документи забороняють нам надавати благодійну допомогу. Ми навіть готові взяти частину коштів, які виділяються для працівників, щоб максимально забезпечити хворих усім необхідним, але у нас

Найкрупніший оздоровчий заклад – ласий шматок, «щоб загарбати і з собою взяти у домовину»...

ЩО МОЖЕМО ВТРАТИТИ?

Лише за останні 5 років у переоснащення, капремонті, закупівлю медичного устаткування «Победа» вклала понад 7 млн грн власних коштів. Оновлено всі комунікації, частину медичних приміщень та житлового корпусу. Наразі проводиться реконструкція водолікарні, запроваджено нові види лікувальних послуг. На черзі у найближчі роки – поновлення плавального басейну, будівництво басейну для гідрокінезотерапії та другої черги котельної, поновлення мінералопроводу, а також ремонт лікувального корпусу (з переобладнанням першого поверху під СПА-комплекс) і житлового корпусу (разом із заміною ліфтів).

Санаторій – стабільно доходне підприємство, яке приносить власникам понад півмільйона гривень щорічно та, крім цього, вкладає власні кошти у модернізацію відпочинку та оздоровлення.

ЧИЯ «ПОБЕДА»? ХТО

ОЛЕКСАНДР ПЛАКСІН,
«ПВ»

Про епізодичне загострення загарбницьких рефлексів у місцевій кримській владі щодо об'єктів курортної профспілкової власності не писав, напевно, тільки лінивий. «ПВ» також чимало сторінок присвятили висвітленню цього неподобства. Зрозуміло, що земля у Криму, особливо біля моря, – справжній клондайк. Дарма, що вона має ще й цілющі властивості. Головне – на ній «ростуть» гроші. І місцеві князівки погано розуміють, чому ці гроші «ростуть» не в їхні кишені. Але випадок, про який йтиметься нижче, навіть у цій низці неблагородних вчинків влади стоїть осторонь. Бо ж мерія спокусилася не просто на майно, землю тощо. Цього разу самоврядні мужі вирішили забрати оздоровчий пляж у... хворих дітей!

ПЛЯЖ СПОТИКАННЯ

Із часу свого заснування санаторій «Победа» для дітей з батьками ПАТ «Укрпрофоздоровниця» не мав ніякого клопоту з пляжем: близько 30 років орендував в міста відповідну земельну ділянку. А як інакше? Адже, керуючись здоровим глуздом, та й відповідно до законодавства України у процесі лікування та оздоровлення санаторно-курортний заклад, розташований на території певного курорту (а згідно з Постановою Кабміну Євпаторія є всеукраїнською дитячою оздоровницею), використовує природні лікувальні ресурси, до яких належить і морська вода. Та й чи можна собі уявити лікувальний заклад на морсько-

му узбережжі без власного пляжу? Як же тоді призначати оздоровчі процедури на кшталт сонячних чи морських ванн?

Утім, виявляється, поняття здорового глузду не кожен сприймає однозначно! Тож в євпаторійській мерії вирішили, що пляж – це недозволена розкіш для дітей. Якщо проаналізувати підстави, на основі яких міська рада ухвалила рішення про відмову санаторію в продовженні оренди пляжу, складається враження, що або там сидять дурні, або інших за дурнів мають! Суть озвучених «претензій» полягає у начебто порушенні з боку санаторію правил облаштування й експлуатації пляжів, а також порушенні правил пожежної та техногенної безпеки. Втім,

до таких красивих слів варто було б додати іще відповідним чином оформлені документи. У цьому випадку – акти відповідних обстежень об'єктів із підписами уповноважених осіб орендаря. Та дарма! Таких документів немає і бути не може, оскільки і обстежень відповідних ніхто не проводив. Про протягування підстав «за вуха» свідчить і канцелярська казуїстика: приміром, лист очільника главку МНС, на який посилається рішення міськради, датований тим же днем, що й саме рішення! Даруйте, але такого фізично бути не могло б! Пропущені через канцелярію та пошту документи досягають адресатів, у кращому випадку, на третій-четвертий день! А тут – така «оперативність»!

наторій має законні підстави користуватися пляжем. І на цьому можна було б ставити крапку! Але не так сталося, як гадалося...

ДЕРЖАВНЕ РЕЙДЕРСТВО

Гроза прогрімала вранці, о 6.00 (стежте за часом) 23 липня 2010 року. Без будь-якого «оголошення війни», тобто попередження про відповідні наміри, пляж санаторію захопила чимала ватага міських чиновників і на автомобілі ГАЗ-52 вивезла майно санаторію – 60 шезлонгів та 30 крісел – у невідомому напрямку (загалом збитки санаторію становлять 23 тис. грн). Це таким чином мерія спробувала спірну територію просто загарбати. Уявіть собі, як були вражені діти, що оздоровлювались у санаторії, коли вдень пляжні працівники змушені були пояснювати, що їхні шезлонги більше потрібні пузатим дядькам із мерії.

7–8 тис.
осіб

щорічно оздоровлюються у санаторії «Победа». Половина з них – діти, що потребують лікування.

Відстояти право на дитяче купання вдалося лише завдяки тому, що всі працівники санаторію вийшли на пляж при підтримці викликаного нарядом міліції. До останньої звернулося й керівництво закладу (реєстраційний номер заяви 5591 від 23.07.2010), але він і нині там.

Утім, виявляється, що попередження з боку мерії про наміри провести процедуру вивільнення земельної ділянки таки існувало і датоване воно 16 липня 2010 року. Але в документі зазначалося про необхідність відрадження на місце повноважного представника орендаря, цитує: «21.02.2010 р. о 10.00»... Тобто ще одне «піді туди, не знаю куди...»

Єдиний позитивний момент у цій рейдерській атаці все ж таки був: лише після неї суд, який уже другий рік поспіль розглядає позов санаторію про примусження міськради продовжити договір оренди пляжу, спробував з метою забезпечення позову накладти заборону на вчинення будь-яких дій щодо зміни орендаря. Тож питання поки що зависло у повітрі.

ЗЕМЕЛЬНА ЦІЛЬ

«Друга серія марлезонського балету» розпочалася наприкінці 2010-го. Зрозумівши, що кавалерійська атака на дитячий пляж якщо й не провалилася, то, принаймні, її результати відтерміновані

Відремонтвану водолікарню обіцяють здати до нового сезону

Саме на цей невеликий пляж накинули «несите око» міські чиновники

ПЕРЕМОЖЕНИЙ?

і залежать швидше від внутрішніх вагань представників суддівської гілки влади між власним сумлінням та матеріальною залежністю від місцевої влади, остання перегрупувалася й розпочала другу хвилю наступу на санаторії. Тепер головною ціллю стала земля, а вірніше її цільове (даруйте за каламбур) використання. Та й засоби атаки змінилися – замість ГУ МНС «у бій» вступила прокуратура та земельна інспекція. Керуючись статтями Земельного кодексу про неприпустимість нецільового використання земельних ділянок, згадані інстанції послідовно здійснили низку приписів. Склали протокол на директора санаторію про те, що земля, яка виділена санаторію з цільовим призначенням «для оздоровлення», він використав для здавання в оренду комерційним структурам для розміщення різноманітних об'єктів розважального напрямку – атракціонів, закладів громадського харчування тощо. Отож подали до суду позов про вилучення цієї земельної ділянки в санаторію та повернення її місту.

Утім, знову, як і притаманно місцевим горюристам, забули про головне: попри перелічення численної кількості статей законів, вищезгадані документи так і не містять роз'яснення – а чим саме було порушено принцип «цільового» землевикорис-

ГОСПОДАРИ ХТО?

Про «хазайновитість» мерії можна писати довго. Наприкінці 90-х «Укрпрофоздоровниця» передала місцевій громаді, крім уже згаданого санаторію ім. Рози Люксембург, ще 2 санаторії, дитячий садок, човнопрократну станцію разом із пляжем... Результат? Пляж, приміром, передано комерційній структурі «Водный мир», що й досі перебуває у стадії реконструкції. Отже, повноцінно не функціонує. (До речі, з компетентних джерел стало відомо, що «Водный мир» належить одному з колишніх керівників ДА, який дістав майно у відповідь на доволі пікантну послугу керівництву мерії. Але це – можлива тема для окремого газетного матеріалу). Санаторії ж не працюють, землю роздано в оренду комерсантам. Отож на тлі подібної «хазайновитості» волання чиновництва про необхідність створення у місті «комунальних пляжів» викликають навіть не здивування, а здо-

рове розуміння цілковитого владного цинізму – адже тут ідеться не про інтереси громади, а про перерозподіл грошових потоків. І те, що при цьому страждають пацієнти курортів, у тому числі й діти, які сподівалися на оздоровлення у «Всеукраїнській дитячій оздоровниці», нікого не обходить: золоте теля бере своє!

Колись тут був санаторій ім. Рози Люксембург

тання? Якщо звернутися до законодавства, то можна зробити певні висновки. Земельний кодекс не дає вичерпного визначення, яке ж, власне, використання є «цільовим», а відсилає до законів. У законі ж про курорти є лише два застереження щодо використання таких земель: діяльність на них не може завдавати шкоди їх цілоцінному природним властивостям та має сприяти повноцінному відпочинку та оздоровленню пацієнтів. А саме під останню дефініцію й підпадає діяльність орендарів санаторію! Тому й не вигадали переви-

ряючі інстанції конкретних пунктів, порушених при використанні цієї землі, адже вони не вклалися б у заздалегідь визначений результат перевірки.

Звісно, результати цих «приблизно юридичних» перевірок були опротестовані в суді і також очікують на своє вирішення.

ПОДВІЙНІ СТАНДАРТИ

Приклад наочності власного прикладу для виховання підлеглих іще ніхто не тільки не скасував, а й навіть не заперечив! Тож

певій громаді». Від потужного колись оздоровчого закладу на 350 ліжко-місць не залишилось і дружки. Зате на комунальній землі оздоровчого призначення розміщено ті ж самі заклади громадського харчування чи торгівлі – кафе, ресторани, магазини тощо. Причому капітальні будівлі, на відміну від складально-розбірних конструкцій (згідно з висновком профільного НДП), як на території оздоровчого закладу «Победа». А ці землі, як і санаторії, віднесені до другої охоронної санітарної зони! Ба навіть у парку ім. Фрунзе (теж вогчина мерії), який належить до першої зони, можна бачити такі ж кафе-ресторани і навіть атракціон «колесо огляду» – як і в санаторії. То ж хто справжній порушник земельного законодавства – питання риторичне. Просто підходи мерії до законності мають подвійні стандарти на кшталт відомої фрази: «що дозволено кесарю...». Утім, наврайд чи закон розділяє такі погляди. Хіба що підсліпуваті його опричники...

***
 Журналісти – не ясновидці. Тож спрогнозувати, чим закінчиться описана ситуація, – важко. Втім, число б в результаті владної війни не виявилася «Победа», нам зрозуміло, хто буде переможеним: діти, які потребують лікування!

Законних підстав для розірвання договору оренди пляжу мерія не має! Ми добросовісні орендарі, й досі у повній мірі вносимо орендну плату, заздальгідь, за 6 місяців, подали всі документи на пролонгацію договору і пройшли всі дозвільні інстанції. І раніше пляж використовувався санаторієм у суворій відповідності до затвердженого Генерально-го плану лікувального пляжу: замінені тінюві навіси, капітально відремонтвані туалети та медпункт, облаштована вишка для рятувальників, щорічно проводиться дослідження підводної частини пляжу, оформлюється паспорт на пляж, що узгоджується з зацікавленими службами. Двічі санаторій нагороджувався загальноукраїнською премією «Громадське визнання».

**Директор санаторію «Победа»
 Володимир Рассудов**

АВОVO

БОГОРОДИЦЯ-БДЖОЛА ТА ІНШЕ

За одним переказом, в якому дивовижно переплітається язичницьке і християнське коріння, писанки – це зірки, народжені Богородицею-бджолою.

Бджола – комаха, яка особливо шанована в народі. Наші далекі пращури називали її Божою мудрістю, наділяли чистотою та святістю, бо вона – цютлива й безшлюбна. Тож бджола символічно співвідноситься з образом Богородиці, а бджолина матка не даремно має саме таку назву. Та все ж писанку на світлий Великдень любовно створює людина. Причому з давніх-прадавніх часів. Сказано: з живого – мертве, з мертвого – живе. Поява живого курчати з «мертвої» шкаралупи здавна викликала в людей і страх, і благоговіння. І чимало давніх народів щиро вважали, що увесь світ «вилупився» з яйця, наче те курча. А давньогрецький філософ Плутарх вважав яйце символом Творця всюдисущого, котрий уміщує у собі ВСЕ! На яйцях, які приносилися

у жертву богам, зображувалися охоронні символи, знаки-талісмани. Так з'явилася писанка. Створення правильної писанки – особливий ритуал, обряд, окрема наука. Воду для фарби жінка споконвіку брала у середу ввечері, із семи джерел або крилиць та за течією – на честь семи зірок Плеяд у сузір'ї Тельця, де, за переказами, живе сам Творець. Додому її несла мовчки, потай. А в Чистий Четвер у теплій гурбі витомлювала фарби з природних фарбників – рослин та насіння. Поки вони готувалися, на сирому курчачому яйці (розписують лише сирі яйця) спеціальною щіточкою-виделкою, виготовленою з півнячої грудки, писала «лист до Бога», тобто робила орнамент-символ. Яйце спершу вмочувала у жовту фарбу й тримала там упродовж трьох молитов. Кожен колір візерунку захищала воском. Під кінець роботи яйця перетворювалися на таємничі чорні коlobки. Тоді опускала їх у гарячу воду чи підносила до вогню. Віск плавився – і народжувалася писанка, мов сонечко з темної ночі. А давні орнаменти на писанках часто-густо набагато старші за саме християнство.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

...справжня писанка Великого Дня зберігає життєву силу до наступного Чистого Четверга: не протухає і не всихається. ...існують спеціальні правила дарування великодніх яєць. Літнім людям підносять яйця темних кольорів, дітям – зелені чи блакитні, молодим – червоні, а коли йдуть у гості, то беруть із собою жовті – на добро й достаток. ...музей «Писанка» у Коломиї на Івано-Франківщині є найбільшою писанкою у світі. Його висота сягає 13,5 метра, а діаметр – 10 метрів. Приміщення музею повністю виготовлене з кольорового скла, а загальна площа утвореного в такий спосіб вітража – понад шістсот квадратних метрів. Колекція «Писанки» нара-

ховує більш ніж 6000 експонатів із різних регіонів України та світу. Цей музей, як вважають українці, – восьме диво в акції «Сім чудес України». ...під час проведення III Всеукраїнського добродійного великоднього ярмарку в Українському домі відомі політики, спортсмени, зірки шоу-бізнесу разом із дітьми та гостями заходу розмалювали 26 метрових писанок. Для створення ескізів організатори використали народні орнаменти X–XI століть. ...у Канаді силами української громади нещодавно зведено пам'ятник Писанці: семиметрове яйце, встановлене на стрункій металевій опорі, ніби ширяє над землею на висоті кількох метрів.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА **ТЕТЯНА МОРГУН**, «ПВ»

АРХІТЕКТУРНИЙ СИМВОЛ

Олександр Попов

Дмитро Васильєв

У 2005 році кілька архітекторів – молодих, проте з великим досвідом роботи як в Україні, так і за кордоном – створили проектну групу «Архіматика». Що вирізняє їх з-поміж інших? Мабуть, віра в себе, знання, море креативу, тонке відчуття форми й стилю, патріотизм, а отже, вміння вловити слабкі сигнали ще чітко не сформувованої національної ідеї. Тому двоє з «Архіматик» й поставили перед собою неординарне завдання: новій державі Україна потрібний новий архітектурний символ. І цей символ буде – ПИСАНКА!

МОДЕРН + ТРАДИЦІЯ

Автори проекту громадського комплексу «Писанка» – Дмитро Васильєв (1978 р. н.) і Олександр Попов (1975 р. н.). Обидва закінчили архітектурний факультет Київського університету архітектури і будівництва. Д. Васильєв працював головним архітектором фірми «Design centre» у м. Дубай в ОАЕ; він – один із засновників проектною групи «Архіматика». За плечима О. Попова – кількарічна робота у проектно-будівельній компанії і приватна практика в галузі архітектури та дизайну.

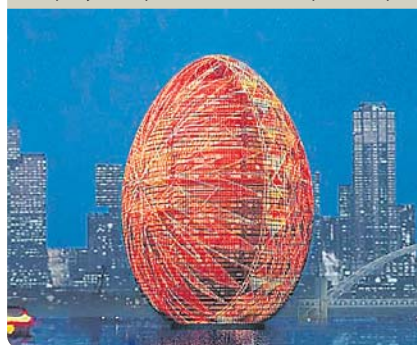
СТАРЕ – НА НОВИЙ ЛАД

Ось як пояснюють хлопці свій задум: «Писанка – то поетична картина Всесвіту, написана мовою давніх знакових кодів нашого народу. Це художнє відображення, а воно – позамасштабне. Тому ми не боїмося збільшити розмір традиційної писанки майже у соток тисяч разів (!). Малюнок писанки є статичним, але світ, який він символізує, неосяжний і рухається безперервно».

В Україні є чимало пам'яток минулих епох, але досі немає споруди-символу, де сучасність спіралася б на традиції. Згадаймо Вавилонську вежу або Парфенон чи Колізею, московський собор Василя Блаженного, Ейфелеву вежу чи стамбульську Аїя-Софію, музей сучасного мистецтва Гугенхайма в Біلبао... Ці споруди, та й багато інших, увійшли в історію як найславніші символи відповідного часу та народу. Звісно, реалізація грандіозного задуму вимагає й грандіозних коштів. Але згадані шедеври щороку приносять своїм містам і країнам мільярди доларів. Візьмімо, для прикладу, іспанське Біلبао, колить сіре промислове місто на околиці Європи. Як дотепно кажуть київські архітектори, воно повторило трюк Мюнхаузена, буквально витягнуло себе з болота завдяки амбіційним планам, уміло вкладенням у грамотну стратегію. На початку 90-х тут було створено державну компанію Bilbao Ria–2000, яку очолив мер міста. Компанія залучила приватні інвестиції та реалізувала низку успішних містобудівних проектів. Це, у свою чергу, дало можливість накопичити величезні кошти та спрямувати їх передусім на реалізацію фантастичного задуму Френка Гері щодо музею. А в нас буде Писанка. Бо яйце – символ народження нового, саме ж писанка – символ України, що вибрав у себе традиції кількох тисяч років історії.

Отже, вирішено створити в Києві нову містобудівну доміную – громадський комплекс «Писанка». Він, швидше за все, буде розташований у південній частині Рибальського півострова в рамках концепції будівництва Київського Сіті.

За задумом, основний об'єм – а це 44-поверхове приміщення у формі яйця – буде піднятий над майданом. Спеціальне програмне забезпечення дасть змогу вивести на фасадну оболонку малюнок писанки, який буде світитися й динамічно змінюватися, що-секунди перетворюючись на інший. У центральній частині будівлі буде розміщено світловий колодязь у формі гіперболоїда обертання. А основна несуча конструкція – це сітчастий каркас гіперболоїда, так звана «башта Шухова». Середину порожнього внутрішнього простору світлового колодязя консольно виходитимуть розташовані на різних рівнях «соняхи» – ресторани. По колу –

37 поверхів комплексу, розділені технічними на вісім рівнів. А по периметру рівнів передбачено закріп-

озеленені рекреаційні галереї, які водночас будуть буферною зоною між зовнішнім простором та внутріш-

Ми зумисне обмежилися комерційними функціями, аби зробити проект максимально привабливим для приватних інвестицій. Однак сподіваємося, що частину площі буде викуплено – державою або меценатами – під закладу культури.

Дмитро Васильєв, Олександр Попов

німи приміщеннями. У незвичайній будівлі-писанці розташуються торговельно-розважальний центр, чимало кафе, офісів, готельний комплекс. Рівні з'єднуюватимуться за допомогою транспортних панорамних ліфтів, що підніматимуться вгору похилими прямими гіперболоїда обертання.

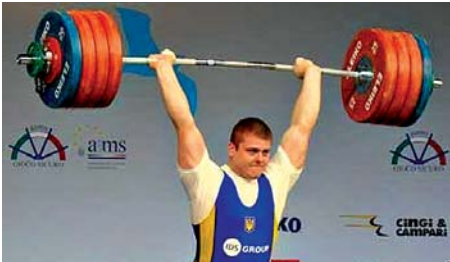
Просто голова йде обертом! Але в громадському комплексі «Писанка» все продумано до найменших деталей, аж до тонкощів життєзбереження та евакуації.

Попередня вартість реалізації проекту – 483 млн доларів США. Але це вдвічі-втричі менше вартості західних аналогів.

ВАЖКА АТЛЕТИКА

БЕЗ ЛІДЕРІВ – СЬОМІ

31 по 17 квітня у Казані (Росія) проходив чемпіонат Європи з важкої атлетики. Спортсмени розіграли 19 комплектів нагород.

Ігор Шимечко

До Росії «сине-жовта» дружина попрямувала не в оптимальному складі. Не поїхали до Казані срібна і бронзова призерки Олімпійських ігор у Пекіні Ольга Коробка та Наталія Давидова, чемпіонка Європи Наталія Троценко, багаторазовий призер світових першостей Артем Удачін. За їхньої участі медальний доробок українців, зрозуміло, був би вагомим. А так українці повертаються з континентальної першості із сьомим загальнокомандним результатом (сім завойованих медалей в активі – одна золота, по три срібні і бронзові). Перші нагороди для збірної здобула Юлія Паратова (58 кг). У ривку наша спортс-

менка була другою (92 кг), а в поштовху продемонструвала «бронзові» 108 кг. А от суми (200 кг) виявилася достатньо для «срібла»! У цій же ваговій категорії наша Юлія Деркач здобула «бронзу» в ривку – 88 кг. Третій результат продемонстрував у поштовху Олексій Торохтій (до 105 кг), якому підкорилася вага 215 кг. А найвіддалішим казанський поміст став для Ігоря Шимечка (понад 105 кг), який продемонстрував найкращий результат у ривку (195 кг) і отримав заслужене «золото» в цій впрва. А сумарного результату 412 кг (195 + 217) виявилось достатньо для срібної нагороди в двоборстві.

ІНІЦІАТИВА

НА СУБОТНИКУ ЗАКЛАЛИ СКВЕР

16 квітня у рамках всеукраїнського суботника з благоустрою на території Олімпійського навчально-спортивного центру в Кончі-Засні було закладено «Сквер юних олімпійців».

В акції взяли участь голова Державної служби молоді і спорту України Равіль Сафіуллін, заступник профільного міністра Юрій Сизенко, олімпійський чемпіон, виконавчий директор ДП «Олімпійський навчально-спортивний центр» Вадим Гутцайт, спортивна громадськість і, звичайно, головні герої події – юні олімпійці. Як наголосувалося на церемонії, в українського спорту підрастає гідна зміна. Зокрема, Равіль Сафіул-

лін нагадав про високі результати наших молодих спортсменів на змаганнях найвищого рівня. У суботу присутні посадили лише перші дерева, згодом заплановано прокласти територією скверу доріжки, розбити клумби, побудувати фонтан. Тож спортсмени після виснажливих тренувань матимуть змогу відпочити, а отже, сконцентруватися на майбутніх стартах. І продовжити переможні традиції українського спорту.

ТЕНІС

Ольга Савчук

І ЗНОВУ В КОГОРТІ КРАЩИХ

Минулого вікенду збірна України в далекій Австралії виборювала право наступного сезону виступати в основній сітці Світової групи розіграшу Кубка Федерацій – жіночого командного чемпіонату світу. У напружений дводенний боротьбі, попри шалену підтримку трибунами місцевих спортсменок і доволі суттєву різницю в рейтингу WTA не на користь українок, наші дівчата перемогли господарів кортів, а відтак наступного сезону виступатимуть в елітному дивізіоні неофіційного командного чемпіонату світу серед жінок!

АВСТРАЛІЯ – УКРАЇНА – 2:3

16 квітня

Ярміла Грот – Ольга Савчук – 6:1, 6:1
Леся Цуренко – Анастасія Родіонова – 6:1, 6:4

17 квітня

Ярміла Грот – Леся Цуренко – 6:1, 6:3
Ольга Савчук – Анастасія Родіонова – 7:6 (3), 7:6 (12)
Леся Цуренко/Ольга Савчук – Ярміла Грот/ Анастасія Родіонова – 0:6, 7:6 (3), 6:3.

Попервах здавалося, що ситуація для української збірної не віщує нічого позитивного. Буквально вирвавши у лютюмо перемогу в Швеції над місцевими тенісистками в боротьбі за право виступати у плей-оф за вихід до Світової групи (лише у вирішальній п'ятій зустрічі наша пара Катерина Бондаренко/Ольга Савчук поставила переможну крапку – 7:5, 6:2, тож загальний рахунок зустрічі становив 3:2), наша команда на додачу до лідера збірної Олени Бондаренко втратила ще й її сестру Катерину (обидві спортсменки травмовані). А минулого року, нагадаю, навіть із першою ракеткою України Оленою Бондаренко наші дівчата не знайшли вагомих аргументів проти тих таки австралійок – у Харкові збірна України «всуху» поступилася команді Зеленого континенту (0:5). То на який результат можна було розраховувати в Австралії?!

Натомість капітан української команди Ігор

Дерновський не приховував амбіційних планів здобути перемогу. Нехай і на визді! Звичайно, подібний настрій очільника збірної потрібно лише вітати (й справді, важко уявити, як можна інакше налаштувати підопічних), але тверезий аналіз все відчутно схилив шальки терезів на бік австралійок. І хоча цього разу вони, як, утім, й українки, також не спромоглися виставити оптимальний склад (відсутні були лідери збірної Саманта Стосур та Елена Докіч), усе ж за іменами та місцями в тенісному табелі про ранги господарів і кортів виглядали фаворитками зустрічі. Так, екс-словачка Ярміла Грот в останньому рейтинг-листі WTA позначена під № 30, екс-росіянка Анастасія Родіонова є 72-ю. Натомість лідер української команди Леся Цуренко посідає лише 128-у сходинку в рейтингу WTA, Ольга Савчук – 143-у, а Юлія Бейгельзімер взагалі в десятці тих, хто замикає другу сотню...

Водночас добре, що на корті грають не імена і

місія в рейтингу! Так, найрейтинговіша учасниця двобою Ярміла Грот в одиначних зустрічах нашим дівчатам не віддала жодного сету – в дебюті матчу не залишила шансів Ользі Савчук (6:1, 6:1), а в неділю в першому матчі дня «розбралася» й з Лесею Цуренко (6:1, 6:3). Натомість наші тенісистки, хоча гіпотетично мали бути вдвічі слабшими за Родіонову, в свою чергу, не подарували росіяні жодного сету! У суботу Леся зрівняла шанси команд, завдавши поразки Анастасії Родіоновій (6:1, 6:4), а наступного дня екс-росіянка здолала вже Ольгу, в наднапруженому поєдинку на двох тай-брейках не дозволивши австралійкам достроково святкувати перемогу – 7:6 (3), 7:6 (12). Причому Савчук здобула перемогу, реалізувавши п'ятий матчбол!

Оскільки одиночні поєдинки не дозволили виявити переможця матчу, вирішальною стала парна зустріч. І хоча під час жеребкування планувалося, що командний поєдинок завершиться парним протистоянням Саллі Пірс/Софі Фергюсон – Юлія Бейгельзімер/Вікторія Кутузова, перед вирішальним матчем капітани команд переглянули попередні рішення і, не змовляючись, «кинули в бій» своїх кращих виконавців. Відтак глядачі знову побачили на корті знайомі обличчя: Грот і Родіонова з одного боку сітки, Цуренко і Савчук – з іншого.

“

2012 року українки вдруге виступатимуть в елітному дивізіоні. Дебютувавши у Світової групі 2010 року, наші співвітчизниці в першому ж матчі поступилися тогочасним лідерам світового командного рейтингу – збірній Італії (1:4).

МАТЕРІАЛИ СТОРІНКИ
ПІДГОТУВАВ
ВОЛОДИМИР ПОЛТАВЕВ,
ДЛЯ «ПВ»

ПРОДАМ ТОЙ-ТЕР'ЄРА.
У ЖМЕРИНЦІ

Фото з Інтернету

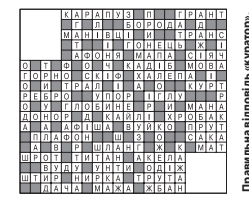
У вас є комічні фотографії? Вигадайте до них цікаві коментарі та надішліть на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або profvesti@ukr.net. Найкраще фото буде розміщене у газеті.

СКАНВОРД

ВПИШИТЬ СЛОВО

Grid for word search

Відповіді на сканворд, надруковані у № 15

Правильна відповідь «журатор».

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте сканворд по червоній рамці і надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або надішліть відповідь електронною поштою: profvesti@ukr.net. Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна безкоштовна передплата на газету «Профспілкові вісті».

Вітаємо Валерія Римаря з Алчевська Луганської області, який правильно розгадав сканворд у № 15.

Large crossword grid with clues and answers. Clues include: Збірка Сопрано Розбітників, Аліна на естраді, Молода вайя, Прське пасо-висако у Криму, Петер-сіка рика, Дикий водо-падовий птах, Романс-три... І Серж Голло, Пере-терта страва, Одно-зонні веле-тени, Деодо-рант, Комі-за-репашка, Письмо по-доби-вал, Зло-чинове згря, Нор-везький дже-мур, Залізна штаба, Птах із по-лелу, Леген-дарну Жан..., Чоло, Стиль зор-аміо, мезамі музики, Компа-нія за ме-рами країни, Пнур-ка, Сплек-кавий овал, Худож-ник – ти-тан Бю-розижнен, Країна – ге-ака то-лорого у-бору, Гауль, Уро-дливка Абі-сисі, Помі-ник му-лилі збо-ска, Зв'яз-на кур-тинка (дівч.), Кит із росі-йськи казок, Вели-ка лі-тература, До-гляд собак, Великий то-вару, Коби-лене молоко, Уро-дливка Абі-сисі, Помі-ник му-лилі збо-ска, Різкий порук рукою, Кита-йський актор... Чан, Уро-чистий обід, Вагага, Суд-ман-ська м'яса, До-гляд собак, Великий то-вару, Те сам, що шимі, Київська м'яса упра-ва (абр.), Китайський актор... Чан, Уро-чистий обід, Вагага, Суд-ман-ська м'яса, До-гляд собак, Великий то-вару, Чистина музич-ного твору, Трофей інди-анця, Морська про-мова лова-риб, Заверт-ний ніс, Тара для пасти, кремю, Духи-на вля-чаря, Като-лицька видрава, Сатпа-ральна забра, Мисто Ромо-ї Джуль-етти, Показу фильму, Пау-нок, Рух крила, Ланіта, Мідяк, Сантєх-ничий пріс-трий, Мисто Ромо-ї Джуль-етти, Служит-елі щор-ки, Шлях-тун, Добіи над-кулячи ко-мані, Колега тєсля, Знак для чорного хліба, Пере-дана м'яча, Обил-по-пор-ска, Сплек-Дтер, Кока-...

ГОРОСКОП

25 КВІТНЯ – 1 ТРАВНЯ

- ОВЕН (21.03-20.04) Зайва допитливість обернеться проти вас. Очікуються значні фінансові витрати. Не примушуйте кохану людину нервувати – це матиме погані наслідки.
ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05) Колеги намагаються прихилити вас на свій бік, але ви маєте грати у власну гру. Родичі й близькі не підведуть за жодних обставин. Зростає загроза травм.
БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06) Дотримуйтеся стабільного курсу. Стосунки на відстані складні, але це дасть вам можливість розібратися в собі.
РАК (22.06-23.07) Сприятливий час, аби щось змінити у житті, але рішення має бути виваженим. На горизонті сімейного життя можуть з'явитися хмари. Вам трохи поспуєть нерви.
ЛЕВ (24.07-23.08) Цього тижня почуття гумору допоможе вам вийти зі складної ситуації. Ви завершите старі проекти, зможете укласти нові угоди. Вівторок – не найкращий день для планів на майбутнє.
ДІВА (24.08-23.09) Вашої енергії вистачить на все. Будуйте плани – успіх гарантовано. А от зі здоров'ям виникнуть несподівані проблеми.
ТЕРЕЗИ (24.09-23.10) Виважений підхід до проблем та інтуїція мають їти поруч. Не втручайтеся в особисті справи колег, бо матимете неприємності. Для закоханих настає романтичний період.
СКОРПІОН (24.10-22.11) Вам хочеться діяти самостійно, але не завжди вдається правильно розрахувати сили. Вислухайте поради досвідченої людини. Сприятливий час для нових знайомств.
СТРЕЛЕЦЬ (23.11-21.12) Ви допоможете комусь побачити світло в кінці тунелю. Це може бути як матеріальна, так і моральна допомога. Певні обставини примусять засумніватися у правильності вибору, але згодом результати перевершать усі очікування.
КОЗЕРІГ (22.12-20.01) Не піддавайтеся спокуси отримати легкі прибутки. Як відомо, безплатний сир буває тільки в мишоловці. Коханій людині знадобиться ваша підтримка і порада. Вихідні присвятіть загалом денно стирці сварок.
ВОДОЛІЙ (21.01-19.02) Ви вленені у свої сили, але інколи варто спертися на сильне плече – шукайте його серед давніх друзів. Остерігайтеся зрад у середовищі колег по роботі.
РИБИ (20.02-20.03) Намагайтеся менше витати в хмарах, краще зосередьтеся на тому, що у вас під ногами. Приймаючи будь-які рішення, будьте обережними. Уникайте сумнівних знайомств.

ПЕРЕДПЛАТА

УВАГА! ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2011 РІК
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ ТА ВАРТІСТЬ ВИДАНЬ ПІДПРИЄМСТВА «ПРОФІНФОРМ» ФПУ НА РІК:
22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» – 148,44 грн.
22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМПІТЕТУ» – 65,64 грн.
ПЕРЕДПЛАТА НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НІКОЛИ!

КОНКУРС

ВАШІ ЗА НАШУ ПОМИЛКУ

Після виходу в світ минулого, 15-го, номера з конкурсом «Ваші сто гривень – за нашу помилку» переможцем став Мирон Кулинич з Тернополя, який перший надіслав правильну відповідь. За знайдену в № 15 помилку у слові «Госкомзему» (правильно – «Держкомзему») на стор. 8 переможець отримує сто гривень. Одержати виграні сто гривень шановний дописувач може в редакції (або треба повідомити номер рахунку, на який ми перекажемо вигреш). Для цього необхідно звернутися до редакції та пред'явити передплатну квитанцію на газету «Профспілкові вісті» на поточний рік – адже наш конкурс організований для передплатників газети. Пропонуємо і в цьому номері знайти помилку та надіслати відповідь електронною поштою profvesti@ukr.net або листом, вказавши при цьому домашню адресу, поштовий індекс, а також контактний телефон, на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Шота Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033. Хто зробить це правильно та швидше за всіх, одержить сто гривень.